

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Plzeň 2013

Antonín Lágner

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická

Katedra správního práva

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Správně právní aspekty civilního držení zbraní a střeliva

Autor: Antonín Lágner

Vedoucí práce: JUDr. et. PhDr. Jan Malast

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Akademický rok: 2012/2013

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Antonín LÁGNER**
Osobní číslo: **R10B0034P**
Studijní program: **B6804 Právní specializace**
Studijní obor: **Veřejná správa**
Název tématu: **Správněprávní aspekty civilního držení zbraní a střeliva**
Zadávací katedra: **Katedra správního práva**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Oprávnění k držení zbraní a střeliva
2. Nabytí zbraní a střeliva
3. Skutečnosti doprovázející vlastnění zbraní a střeliva, okolnosti doprovázející zánik vlastnictví zbraní a střeliva
4. Úvahy de lege ferenda

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: 40

Forma zpracování bakalářské práce: tištěná

Seznam odborné literatury:

- Komenda Jan , Zbraně a střelivo mezi paragrafy , Komenda 2003
- Teryngel Jiří, Kreml Antonín, Zákon o zbraních a střelivu s komentářem, Nakladatelství Orac Praha 2004
- Jemelka Luboš, a kolektiv, Správní řád-komentář, 3.vydání C.H.Beck Praha 2011
- Hendrych Dušan, a kolektiv Správní právo, 7. vydání, C.H.Beck Praha 2009
- Skulová Soňa, a kolektiv, Správní právo procesní, Aleš Čeněk Plzeň 2008
- Průcha Petr , Správní právo obecná část, MU Brno 2007
- Škoda Jindřich a kol, Zákon o policii s komentářem, Aleš Čeněk 2009

Vedoucí bakalářské práce: JUDr. et PhDr. Jan Malast
Katedra správního práva

Datum zadání bakalářské práce: 29. března 2012

Termín odevzdání bakalářské práce: 31. března 2013

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
děkan

V Plzni dne 2. října 2012

JUDr. et PhDr. Jan Malast
vedoucí katedry

Prohlášení:

Prohlašuji, že bakalářskou práci na téma Správně právní aspekty civilního držení střelných zbraní, jsem vypracoval samostatně. Veškeré prameny a zdroje informací, které jsem použil k sepsání této práce, jsou řádně citovány a uvedeny v seznamu použitých pramenů a literatury.

.....

Poděkování:

Na tomto místě bych rád poděkoval svému vedoucímu práce JUDr. et. PhDr. Janu Malastovi, který mi umožnil vytvořit tuto práci a za jeho odborné rady a vedení.

Obsah:

Obsah.....	1
Úvod.....	3
1. Problematika střelných zbraní a střeliva.....	5
1.1 Zbraň a vymezení zkoumané oblasti.....	5
1.2 Postavení zbraní v systému českého práva.....	6
1.3 Veřejná správa.....	7
2 Oprávnění k získání zbraně a střeliva.....	9
2.1 K pojmu oprávnění.....	9
2.2 Druhy oprávnění.....	9
2.3 Získání zbrojního průkazu.....	12
2.4 Problematické části.....	15
3. Nabytí zbraní a střeliva.....	18
3.1 Kategorizace zbraní a střeliva.....	18
3.2 Zbraně kategorie A.....	19
3.3 Zbraně kat B.....	22
3.4 Zbraně kat. C.....	25
3.5 Zbraně kat. D.....	26
3.6 Problematické části.....	26
4 Zvláštní režim při vlastnictví zbraní a střeliva	30
4.1 Uskladnění zbraní.....	30
4.2 Půjčování zbraní.....	33
4.3 Prodej zbraně.....	34
4.4 Úprava či zničení zbraně.....	36
4.5 Omezení při zacházení se zbraní.....	37
4.6 Ztráta zbraně.....	39
4.7 Úmrtí držitele.....	40
4.8 Kontroly	41
4.9 Problematické části.....	42
5. Úvahy de lege ferenda.....	44
5.1 Spolehlivost a bezúhonnost.....	44

5.2 Zbrojní průkaz skupiny C- k loveckým účelům.....	45
5.3 Zakázané zbraně a doplňky a střelivo.....	45
5.4 Výroba zbraní a střeliva.....	46
5.5 Přechovávání a zabezpečení zbraní.....	47
5.6 Prodej a převody zbraní.....	47
5.7 Půjčování a společné vlastnictví zbraní.....	48
Závěr.....	51
Summary	52
Použité zkratky.....	54
Seznam použitých zdrojů.....	55
Seznam příloh.....	58

Úvod:

Zbraně jsou staré jako lidstvo samo. Již první nástroje, které lidstvo vyvíjelo, jako jsou pěstní klíny a sekeromlaty, se používaly také jako zbraně. A tak stejně jako se vyvíjeli lidé, docházelo i k vývoji zbraní. Zbraně se stávaly dokonalejšími, spolehlivějšími a účinnějšími. Zbraň, jako téměř každý prostředek, který lidstvo vytvořilo, má dvojitý povahu. Zbraň se může využít k záměrům prospěšným, ale lze ji i snadno zneužít. O tom, jak se daná věc využije, rozhoduje vždy jen ten člověk, který věc použije. Pokud člověk drží v ruce zbraň a rozhodne se ji zneužít, dojde snadno ke škodám na společnostech chráněných zájmech. Aby k tomuto docházelo co možná nejméně, pocítily moderní společnosti nutnost regulace zbraní mezi obyvatelstvem. Jak ukázala historie, tak pouze totalitní systémy (nacistické Německo, stalinistické Rusko, Severní Korea, Kuba atd.) překročily k přísnému zákazu zbraní mezi občany. Vyspělá demokratická společnost se nemá bát zbraní mezi lidmi, způsobilý člověk, který drží zbraň není nebezpečný sobě, ani ostatním, ale naopak je pro společnost přínosem. V demokratické zemi najednou vystupuje problém, který je třeba vyřešit. Jak zabránit, aby zbraně nezískaly nezpůsobilé osoby, ale naopak abychom nebránili v získání zbraně řádným občanům? Tato otázka vystihuje podstatu civilních zbrojních norem. Řešení této otázky spadá v ČR do oblasti správního práva. Pro svoji specifickou, ale stojí zbraňové otázky na okraji zájmu autorů současné právní literatury zaobírající se tematikou správního práva. A právě pro relativní nerozpracovanost této oblasti jsem zvolil tuto tematiku. Práce bude vypracována chronologicky, tak aby na sebe jednotlivé části navazovaly stejně tak, jak se s nimi setkává držitel zbraně či střeliva.

V první části nejdříve dojde k seznámení s problematikou střelných zbraní a střeliva. Nastíním zde základní skutečnosti, jenž budou třeba pro další orientaci v práci.

Ve druhé části bude zpracována tematika různých druhů oprávnění, které umožňují vlastnit, držet či nosit zbraně či střelivo. Zde bude popsáno, za jakých podmínek a jakým postupem se dané oprávnění získá a zároveň bude popsán postup správního orgánu, jenž dané oprávnění vydává.

Třetí část práce bude popisovat samotné získání zbraně či střeliva. Zde bude zdůrazněn rozdílný postup u jednotlivých druhů zbraní a také rozdílné možnosti získání střeliva dle jednotlivých kategorií zbrojního průkazu.

Čtvrtá část již bude řešit skutečnosti, které doprovázejí vlastnictví zbraní a střeliva. Tato

část se bude dotýkat zvláštního režimu, kterým se musí majitelé řídit, dále se budu zabývat zánikem vlastnictví zbraně či střeliva- tedy postupů při prodeji, fyzické likvidaci zbraně, ztrátě zbraně či úmrtí vlastníka.

Součástí těchto kapitol bude oddíl, ve kterém se budu věnovat nalezení problematických částí- tedy takových částí norem, které jsou zpracovány neúplně, nejasně či chybí v normách nějaký důležitý element. Z těchto problematických ustanovení budu vycházet v poslední části, která se zaměří na úvahy de lege ferenda.

Cílem práce je popsání současné úpravy civilního držení střelných zbraní a střeliva, nalezení a popsání nedostatků současného stavu a zároveň se pokusím navrhnout možného řešení mnou popsaných problémů.

1. Problematika střelných zbraní a střeliva

1.1 Zbraň a vymezení zkoumané oblasti

V této práci se bude často vyskytovat pojem zbraň. Tento pojem nabývá v různých souvislostech různých významů. Např. trestní zákoník rozumí zbraní „cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším“¹. Jinou definici najdeme např. v zákoně o PČR, kdy tento udává, že „zbraní se rozumí zbraň střelná včetně střeliva, doplňků zbraně, vyjma vrhacího prostředku mající povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu s dočasně zneschopňujícími účinky, dále pak zbraň bodná a sečná, výbušnina, speciální výbušný předmět, průlomový pyrotechnický předmět a speciální náloživo“². Česká republika byt' zná, jak jsem uvedl, větší množství zbraní, přistoupila k regulaci pouze střelných zbraní, střeliva a výbušnin. Dle zákona o zbraních je střelná zbraň definována jako zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění energie při výstřelu, zkonstruovaná pro požadovaný účinek na definovanou vzdálenost.³ Zde je nutno podotknout, že zákonná regulace se nevztahuje jen na kompletní zbraně, ale i na tzv. hlavní části zbraně, což jsou takové části zbraní, které nelze nahradit a jsou zásadní pro funkci zbraně. Jako hlavní části zbraně se označují: hlaveň, vložná hlaveň, vložná nábojová komora, rám, válec revolveru, pouzdro závěru nebo tělo a závěr – na tyto díly se tedy pohlíží z hlediska zákona stejně jako na zbraň. Problematiku výbušnin a pyrotechnických předmětů ponechám v této práci stranou, protože její povaha je diametrálně odlišná od tematiky střelných zbraní.

Pokud se podíváme na zbraně, jež se vyskytují na území ČR, dají se tyto rozdělit na dvě velké skupiny. Jednou skupinou jsou zbraně ve vlastnictví státu, tedy ty, jež jsou drženy na základě zvláštních zákonů ozbrojenými silami ČR, které tvoří Armáda ČR, Vojenská kancelář prezidenta republiky a Hradní stráž,⁴ a dále pak zbraně, jež jsou v držení ozbrojenými bezpečnostními sbory, které jsou : Policie České republiky⁵, Vězeňská služba a Justiční stráž⁶, Celní správa⁷, Generální inspekce bezpečnostních

1 § 118 zákona č. 40/ 2009 Sb. trestní zákoník, v platném znění.

2 § 56 odst. 5 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České Republiky, v platném znění.

3 Část první odst. č. 1 přílohy k zákonu č. 119/2002 Sb. o zbraních a střelivu, v platném znění.

4 § 3 odst. 2 zákona .č. 219/1999 Sb. o ozbrojených silách České republiky, v platném znění.

5 § 1 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České Republiky, v platném znění.

6 § 1 odst. 2 zákona č. 555/1992 Sb. o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, v platném znění.

7 § 1 odst. 1 zákona č. 17/ 2012 Sb. o Celní správě České republiky, v platném znění.

sborů⁸, Bezpečnostní a informační služba⁹. Ostatní bezpečnostní sbory tedy, Hasičský záchranný sbor České republiky, Úřad pro zahraniční styky a informace, nejsou ozbrojenými sbory, tudíž střelné zbraně nevlastní. Další zbraně ve vlastnictví státu jsou zbraně v držení ministerstva vnitra a obrany, zbraně ve státních sbírkách a výzkumných ústavech. Do této kategorie můžeme přiřadit i zbraně a střelivo dovezené nebo transportované přes naše území příslušníky cizích ozbrojených sborů v rámci mezinárodních dohod. (např. společné vojenské cvičení, přeshraniční pronásledování pachatele trestné činnosti etc.)

Druhou skupinou zbraní – tedy tou, která nás bude v této práci zajímat, jsou zbraně držené civilními osobami, a to jak fyzickými, tak právníckými. Tato oblast je v současnosti upravena zejména z.č. 119/ 2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu, v platném znění a souvisejícími prováděcími předpisy. Jako další zákony, které se dotýkají zbraní a střeliva můžeme namátkou uvést: občanský zákoník, správní řád a další.

1.2 Postavení zbraní v systému českého práva

Nyní se podívejme na postavení tematiky zbraní a střeliva v systému našeho práva.

V ústavní rovině se tato oblast týká čl. 11 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje, že každý má právo vlastnit majetek. Toto právo je však omezeno dalším článkem konkrétně čl. 4 Listiny, který umožňuje omezit práva zákonem.

V další rovině, která se dané oblasti dotýká, je trestní právo. Zde přichází ke slovu trestný čin dle § 279 z.č. 40/2009 Sb. Nedovolené ozbrojování, který stanoví: Kdo bez povolení vyrobí, sobě nebo jinému opatří nebo přechovává střelnou zbraň, nebo její hlavní části nebo díly, nebo ve větším množství střelivo, nebo zakázaný doplněk zbraně, bude potrestán,

Jak získat toto povolení, řeší právě zákon č.119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu. Kromě zákona o střelných zbraních a střelivu (z.č. 119/2002 Sb. v platném znění) je nejzásadnější pro tuto problematiku oblast správního práva. Pokud se podíváme na samotné poslání správního práva, jde o oblast, která upravuje veřejnou správu. Správní právo představuje soubor právních norem, vztahující se na veřejnou správu, na její organizaci a činnost včetně vztahů vznikajících při výkonu státní správy mezi nositeli

8 § 1 odst. 1 zákona .č. 341/2011 Sb. o o Generální inspekci bezpečnostních sborů, v platném znění.

9 § 1 odst. 1 zákona .č. 154/1994 Sb. o Bezpečnostní informační službě, v platném znění.

veřejné moci na jedné straně a fyzickými nebo právníckými osobami na straně druhé.¹⁰ V klasickém právním popisu nemůžeme nezmínit rozdělení na právo veřejné či soukromé. Pokud pro rozdělení použijeme organickou teorii¹¹, která jako dělicí kritérium uvažuje, zda se strany dostávají do vztahu mezi sebou při výkonu veřejné moci či nikoliv. Jak jsem již výše popsal, nositel státní moci zde vstupuje do vztahů právě proto, že tuto moc vůči fyzickým a právníckým osobám vykonává, a tudíž se jedná o oblast práva veřejného.

Pokud použijeme dělení z funkčního hlediska, tak lze oblast zbraňové legislativy zařadit do bezpečnostní správy. Pod pojmem bezpečnostní správa rozumím oblast správního práva, která se dotýká veřejného pořádku, krizových situací a bezpečnosti republiky v rozsahu správního práva. Mimo zbraňové legislativy sem bezesporu patří i část ustanovujících zákonů o bezpečnostních sborech, zákon o integrovaném záchranném sst. a další.

1.3 Veřejná správa

V předcházející kapitole jsem se zabýval postavením odvětví zbrojního práva v systému českého práva. V souvislosti s tématem práce, je nutno zmínit ještě pojem veřejné správy.

Pro tento pojem je větší množství definic

Např. „Veřejnou správou se rozumí realizace výkonné moci ve státě a výkon samosprávy a jiné správy. Jde přitom o provádění zákonů osobami, jenž nejsou nezávislé.¹²“

Jinde se používá negativního vymezení, kdy se „za veřejnou správu považuje souhrn státních činností, které nejsou zákonodárstvím, soudnictvím nebo vládou.¹³“

Z různých definic tedy vyplývá, že za veřejnou správu můžeme považovat přímé provádění -výkon, platných a účinných zákonů a dalších norem podzákoného charakteru, které jsou součástí našeho právního řádu, a to za účelem praktického chodu

10 Hendrych Dušan in Hendrych Dušan a kol. Správní právo: obecná část. 7. vyd. Praha: C.H. Beck, 2009, Právnícké učebnice (C.H. Beck). ISBN 978-807-4000-492 str 25.

11 Hendrych Dušan in Hendrych Dušan a kol. Správní právo: obecná část. 7. vyd. Praha: C.H. Beck, 2009, Právnícké učebnice (C.H. Beck). ISBN 978-807-4000-492 str. 30

12 Kindl Milan, in Kindl Milan, Kramář Květoslav, Rajchl Jiří, Telecký Daniel, Základy správního práva. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006, 327 s. Vysokoškolské učebnice (Aleš Čeněk). ISBN 80-738-0011-X str. 29.

13 Sládeček Vladimír; Obecné správní právo. 2. aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2009, ISBN 978-80-7357-382-9. str. 22.

státu na všech úrovních od nejvyšší až ke konkrétní fyzické či právnické osobě.
Principy a fungování výkonu této veřejné správy se řídí správním právem.¹⁴

¹⁴ Hendrych Dušan in Hendrych Dušan a kol.; Správní právo: obecná část. 7. vyd. Praha: C.H. Beck, 2009, Právnícké učebnice (C.H. Beck). ISBN 978-807-4000-49 str. 25.

2. Oprávnění k získání zbraně a střeliva

2.1 K pojmu oprávnění

Jak jsem již zmínil dříve, jsou u nás regulovány jen některé druhy zbraní (jednotlivé druhy zbraní budou rozebrány později). Každá regulace musí mít dvě roviny. Na jedné straně musejí být stanovena práva a povinnosti a na straně druhé musejí být určeny sankce, které zajišťují vymahatelnost. Pokud začneme od sankcí, tak zde v první řadě existuje již zmíněný trestný čin- dle §279 trestního zákoníku – nedovolené ozbrojování, další sankční ustanovení jsou vedeny v hlavě XII zákona č. 119/2002 Sb- o střelných zbraních a střelivu. Jako poslední lze zmínit §46 odst. 1 zákona o přestupcích¹⁵, který je svou povahou „zbytkovým“ ustanovením. Toto ustanovení, jenž zní : *„Přestupkem je porušení i jiných povinností, než které jsou uvedeny v § 21 až 45, jestliže jsou stanoveny zvláštními právními předpisy včetně nařízení obcí, okresních úřadů a krajů.“* Pamatuje na to, aby byla možnost vymáhat v právních normách zakotvené povinnosti, i pokud nejsou vysloveně označeny za přestupek, a přitom byly respektovány právní zásady nullum crimen sine lege (žádný zločin bez zákona) a nulla poena sine lege (žádný trest bez zákona).

Pokud tedy máme stanovené trestající hranice, musíme mít i hranice povoleného (zákonného) jednání, tedy takového jednání, které je secundum et intra legem (podle zákona a v souladu s ním). Toto povolené jednání nalezneme v zákoně o zbraních a střelivu, kde jsou stanovena oprávnění držitelů zbrojního průkazu. Zároveň musím připomenout i ustanovení §28 a §29 trestního zákona- tedy krajní nouzi a nutnou obranu a § 32 oprávněné použití zbraně, které ve své podstatě umožňují legální použití zbraně v jednání, které by jinak jevilo znaky trestného činu. Pro přestupkové jednání nalezneme obdobu v §2 odst. 2 z. č. 200/1990 Sb. o přestupcích.

2.2 Druhy oprávnění

Pro civilní vlastnictví zbraní a střeliva jsou významné dva základní doklady, jedná se o zbrojní průkaz a zbrojní licenci. Od vlastnictví jednoho z těchto dokladů se odvíjí i další specifické druhy oprávnění.

Obsahově širší, ale méně rozšířenou skupinou jsou zbrojní licence. K datu 30.6.2012 je

¹⁵ §46 odst. 1 z.č. 200/1990 Sb. o přestupcích, v platném znění.

dle údajů policejního prezidia PČR evidováno 2 062 ZL.¹⁶ Dle zákona¹⁷, jsou zbrojní licence rozděleny do kategorií A-K. Prosté vyjmenování jejich kategorií nám nastíní její účel:

- a) A - vývoj, výroba zbraní nebo střeliva,
- b) B - opravy, úpravy nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva,
- c) C - nákup, prodej nebo přeprava zbraní nebo střeliva,
- d) D - půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva,
- e) E - ničení nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva,
- f) F - výuka nebo výcvik ve střelbě,
- g) G - zajišťování ostrahy majetku a osob,
- h) H - uskutečňování sportovní, kulturní nebo zájmové činnosti,
- i) I - provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti,
- j) J - zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu
- k) K - provozování pyrotechnického průzkumu.

Je tedy patrné, že se jedná o živnostenské činnosti, což je patrné i z požadavku v §33 odst. 1 ZZS, který vyžaduje pro vydání zbrojní licence, aby osoba, jež o ni žádá, byla držitelem příslušné koncese. (Koncese je doklad opravňující k živnostenské činnosti. Kromě všeobecných požadavků na výkon živnosti, je zde i nutnost prokázat odbornou způsobilost.) Postup při vydávání zbrojní licence je obdobný jako při vydávání zbrojních průkazů, jenž bude rozepsán později. Zbrojní licence jsem zde zmínil pouze pro úplnost. Vzhledem k jejich účelu (tedy provozování obchodu) bych se dostal mimo záměr této práce, proto se již licencím nadále nebudu věnovat a zaměřím se na držení zbraní fyzickými osobami (tedy ne nadále právníckými osobami a fyzickými osobami-podnikateli).

Druhým a významnějším dokladem je zbrojní průkaz (ZP). Stejně jako zbrojní licence je ZP veřejnou listinou, která prokazuje získání práv stanovených v ZZS. Počet držitelů ZP je k datu 30.6.2012 dle údajů policejního prezidia PČR 308 120¹⁸. Zbrojní průkaz se vydává pouze fyzické osobě.

Dle účelu, pro který se ZP vydává, jsou ZP rozděleny do kategorií A-F, (§16 odst. 2 ZZS)

- a) A - ke sběratelským účelům, (počet držitelů: 82 148)

¹⁶ Statistické údaje Policejního prezidia poskytnuté na základě žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. pod čj. PRP-18594/CJ-2012-0099US, Praha 30.8.2012.

¹⁷ Hlava V. zákona č. 119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu, v platném znění.

¹⁸ Statistické údaje Policejního prezidia poskytnuté na základě žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. pod čj. PRP-18594/CJ-2012-0099US, Praha 30.8.2012.

- b) B - ke sportovním účelům, (počet držitelů: 133 969)
- c) C - k loveckým účelům, (počet držitelů: 105 927)
- d) D - k výkonu zaměstnání nebo povolání, (počet držitelů: 63 361)
- e) E - k ochraně života, zdraví nebo majetku, nebo (počet držitelů: 231 180)
- f) F - k provádění pyrotechnického průzkumu. (počet držitelů: 30)

Z tohoto vidíme, že vzhledem k počtu držitelů ZP a počtu držitelů jednotlivých skupin je velmi častá kombinace různých skupin jedním držitelem ZP (součet jednotlivých skupin by nám dal 616 615 držitelů, což je přibližně dvojnásobek skutečných držitelů ZP). Toto je logické vzhledem k rozdílnému charakteru jednotlivých oprávnění vycházejících z jednotlivých skupin.

Tato základní oprávnění jsou jen základním rámcem pro držení zbraně a střeliva. Pro vlastní držení si nyní musíme oddělit zbraně a střelivo.

Na základě ZP je možno nabývat do vlastnictví střelivo pouze u kategorií A, B, C, E, Držitel skupiny D nenabývá střelivo do vlastnictví, ale pouze jej má zapůjčené v rámci výkonu pracovní činnosti. Rovněž tak střelivo nenabývá držitel sk. F, jenž provádí pyrotechnický průzkum- tento nalezené střelivo buď předá PČR, nebo, pokud jejich stav bezprostředně ohrožuje život, zdraví nebo majetek je oprávněn provést jeho deaktivaci.¹⁹

U zbraní je tomu jinak. Zde se opět kromě sk. D a F nabývají zbraně rozdílně podle jejich kategorií. (Toto bude rozepsáno později.) Zde postačí říci, že zbraně se získávají na základě zbrojního průkazu, zbrojního průkazu a nákupního povolení, či zbrojního průkazu a výjimky k nabytí vlastnictví zbraně kat A.

Evropský zbrojní pas. Jedná se o druhotný doklad- tento je možno vystavit držiteli zbrojního průkazu, který má zájem cestovat se zbraní (proto je v názvu pas a ne průkaz) a příslušným střelivem po zemích EU.²⁰ Na zbraň a střelivo vezené v cizí zemi na základě tohoto dokladu se však vztahují normy daného státu, což vzhledem ke značně rozdílné úpravě této oblasti může být značný problém.

S mezistátním pohybem zbraně souvisí ještě další listina :

Zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz nebo vývoz zbraně a střeliva nebo pro jejich tranzit přes území ČR. Tyto listiny samy o sobě nezakládají vlastnictví zbraně a

¹⁹ Teryngl Jiří, Kreml Antonín; Zákon o zbraních a střelivu s komentářem, 1. vydání, Orac, Praha 2004, ISBN80-86199-81-9, str.62-63.

²⁰ Komenda Jan; Zbraně a střelivo mezi paragrafy, 2. vydání Brno: Jan Komenda vlastní náklad, 2003. ISBN 80-239-0515-5, str.88.

střeliva, ale umožňují kontrolovat zbraně, které buď trvale překračují hranice směrem k nám i ven, anebo takové zbraně, které pouze přes naše území cestují, tudíž nebudou zaregistrovány a o jejich pohybu by jinak nebyla jakákoliv evidence. Tyto listiny se uplatňují jak při zahraničním obchodu, jak pro právnické, tak i pro fyzické osoby.

Posledním druhem oprávnění k vlastnictví zbraní a střeliva je notářské rozhodnutí ve věci dědictví. Toto rozhodnutí umožňuje dědici omezeně nakládat se zbraní či střelivem. Jedná se však pouze o rozhodnutí o vlastnických právech ke zbraním či střelivu. Takto získané zbraně, ale nemá dědic pod svojí fyzickou kontrolou- je nutné jejich uložení buď na PČR nebo u oprávněné osoby (osoby s oprávněním k úschově zbraní a střeliva). Následně je možno tento majetek buď převést na jinou oprávněnou osobu, a nebo získat příslušné oprávnění pro trvalé vlastnění zbraní a střeliva.

2.3 Získání zbrojního průkazu

Nyní se podívejme na získání základního dokladu: zbrojního průkazu.

Co je to zbrojní průkaz? Zbrojní průkaz je ve své podstatě státem vydaný doklad- veřejná listina, kterou prokazuje určité skutečnosti v ní uvedené. V našem případě je na ZP uveden rozsah oprávnění, jež držitel získává – toto je dáno skupinou zbrojního průkazu.

Samotné řízení o vydání zbrojního průkazu má charakter správního řízení, které vede útvar PČR. Tímto je odbor pro zbraně střelivo a bezpečnostní materiál, zřízený při krajském ředitelství, příslušný dle místa bydliště. Ve většině krajů (s výjimkou Středočeského kraje a Hlavního města Prahy,) kopírují tyto odbory rozmístění dřívějších okresních ředitelství PČR – dnes sídla územních odborů krajských ředitelství PČR.

Správní řízení ve věci zbrojního průkazu začíná v prvním stupni žádostí. Dle §44 správního řádu je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný podnět došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Ačkoliv teorie připouští, že je nutné posuzovat jako žádost jakýkoliv podnět, z jehož obsahu je patrné že se jedná o žádost²¹, je v ZZS stanovena forma žádosti. V našem případě se touto žádostí rozumí žádost o vydání zbrojního průkazu dle §17 ZZS. Doručení žádosti je možno buď osobním předáním na příslušném OZSBM, nebo poštou. Vzhledem k nutnosti předání originálů dokladů o odborné, zdravotní způsobilosti a fotografií žadatele není možno pro podání

21 Jemelka Luboš, Pondělníčková Klára, Bohadlo David; Správní řád: komentář. 3. vyd. Praha: C.H. Beck, 2011, Beckovy malé komentáře. ISBN 978-807-4004-018, str 44.

žádosti využít zpráv doručovaných do datových schránek. Žádost musí být podána na předepsaném tiskopise (příloha č.1) a musí obsahovat požadované osobní údaje. Dále údaj, o kterou skupinu zbrojního průkazu žádá, a v příloze musí být doložena odborná způsobilost a zdravotní způsobilost, v případě sk C ještě platný lovecký lístek.

Nyní si dovolím odbočku k odborné způsobilosti žadatele o zbrojní průkaz: Odborná způsobilost žadatele se posuzuje vykonáním zkoušky odborné způsobilosti vykonané před zkušebním komisařem.²² Toto je první z řady správních řízení, se kterými se žadatel setkává. Celý proces začíná podanou žádostí o vykonání zkoušky odborné způsobilosti pro příslušnou kategorii ZP. Následuje rozhodnutí o termínu zkoušky a přidělení zkušebního komisaře vystaveného na OZSBM. Poté již jen žadatel vykoná zkoušku, která je upravena NV 315/2011 Sb. Po úspěšně vykonané zkoušce vydá zkušební komisař doklad o „osvědčení odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu“.

V souvislosti s posouzením zdravotní způsobilosti se občas jedná o zavedení povinných psychotestů. V současnosti je na posouzení ošetřujícího lékaře, zda žadatele na takovéto vyšetření odešle či nikoliv. Rozhodnutí ošetřujícího lékaře je v tomto případě konečné a nelze měnit. (Dříve se proti tomuto posudku dalo odvolat k vedoucímu zdravotnického zařízení, ale po zrušení z.č. 20/1966 Sb. zákona o péči o zdraví lidu, již tato možnost není.²³) Pokud se lékař rozhodne, dle znalosti pacienta, že je psychologické vyšetření nutné, musí se mu žadatel podrobit. Dle mého názoru, je tato úprava dostatečná, neboť plošné testování by pouze přineslo peníze psychologům, s nejistým účinkem na bezpečnostní situaci. Jsou známy případy, kdy osoby, které prošli náročnými psychologickými vyšetřeními, se dopustili excesů a naopak (např. lesní vrah Kalivoda). Selhání psychotestů je dáno tím, že psychologie není exaktní věda, tudíž výsledky mohou být zkresleny. Vypovídající několikadenní testování není zkrátka reálné. Takové se neprovádí ani u příslušníků elitních jednotek armády či bezpečnostních sborů, ale pouze občas v případě vypracovávání znaleckých posudků v trestním řízení. Pro zajištění bezpečnosti jsou daleko více vypovídající nároky plynoucí z kritérií pro bezúhonnost a spolehlivost.

22 §21 zákona č.119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu, v platném znění.

23 Komenda Jan; Zbraně a střelivo mezi paragrafy, 2. vydání Brno: Jan Komenda vlastní náklad, 2003. ISBN 80-239-0515-5, str.44.

Výše vyjmenované přílohy jsou ty, které dodává žadatel. Nyní postoupíme ve správním řízení o krok dále. Správní orgán již zahájil řízení a nyní musí posoudit další zákonné požadavky.

Dosáhnutí požadovaného věku pro danou skupinu: zjistí se z podkladů v žádosti, kdy se tyto údaje ověřují v informačních sst. CRO- centrální registr obyvatel, případně v ROB- základní registr osob. Do těchto sst. má přístup policejní orgán on-line skrze intranetovou síť MV.

Bezúhonnost (§22 ZZS) se vztahuje ke spáchaným trestným činům- při posuzování se rozlišuje v závažnosti spáchaného činu a v návaznosti na závažnost činu i doba, která musí uplynout od jeho spáchání. Stanovená doba, jež se prodlužuje s narůstající závažností TČ. Tato doba, po kterou není považovaný žadatel za bezúhonného, má ukázat, že došlo k nápravě osoby a žadatel nyní vede řádný život a umožnění mu vlastnit zbraně nepředstavuje hrozbu pro společnost. Pokud uplyne v zákoně stanovená doba, pohlíží se pro účely tohoto správního řízení na osobu jako na bezúhonnou. Pro posouzení bezúhonnosti si vyžádá správní orgán opis rejstříku trestů. V opise rejstříku trestů jsou kompletní záznamy o soudem uložených trestech a podmíněných zastaveních trestního stíhání, přičemž v opise na rozdíl od výpisu se nepřihlíží k zahlazení podle zvláštního pr. předpisu. Do této evidence má přístup PČR skrze sst. ETŘ (evidence trestního řízení- což je základní sst. , v němž PČR zpracovává veškerou spisovou agendu)

Spolehlivost (§23 ZZS) je posuzování chování v přestupkové rovině. Posouzení spolehlivosti má za úkol vyřadit ty jedince, kteří se sice nedopouštějí trestné činnosti, ale vzhledem k opakovanému přestupkovému páčání taxativně vymezených přestupků se nepovažují za vhodné k tomu, aby nakládali se zbraněmi a střelivem. Spolehlivost se zjišťuje dožádáním na místně příslušnému orgánu PČR, obecním či městském úřadu.²⁴

Posouzení spolehlivosti a bezúhonnosti je nutné vzhledem ke zvláštnímu charakteru střelných zbraní a střelivu. Zbraně a střelivo jsou předměty jako každý jiný- neživá věc, která však ve špatných rukou může způsobit vážné škody. Ačkoliv takovýchto předmětů je více (často se v praxi srovnávají motorové dopravní prostředky a zbraně), rozhodla se společnost zkoumat charakter osob pouze v této oblasti. Stanovení minimálních věkových hranic dává prostor pro to, aby člověk svým řádným životem před

²⁴ Komenda Jan; Zbraně a střelivo mezi paragrafy, 2. vydání Brno: Jan Komenda vlastní náklad, 2003. ISBN 80-239-0515-5, str 49.

okamžikem posouzení osvědčil, že bude vhodným držitelem zbraně a střeliva i do budoucna. U lidí, kteří se dopustili nežádoucích skutků, jsou stanoveny lhůty, po které nemohou být držitelem ZP a během kterých mohou znova osvědčit, že jsou schopni žít řádný život a nebezpečí jejich excesů již nehrozí.

Nyní postupme ve správním řízení dále. Po podání žádosti má správní orgán lhůtu pro vydání rozhodnutí 30 dnů (§71 správního řádu), během které se provádí všechny výše popsané úkony (zejména opatřování podkladů pro rozhodnutí -§50 odst. 2 správního řádu, §22 odst. 4 ZZS, §23 odst. 3 ZZS). Pokud nejsou překážky pro vydání kladného rozhodnutí, tak správní orgán takovéto rozhodnutí vydá. V tomto případě se jedná o rozhodnutí o vydání zbrojního průkazu. Při samotném vydání dokladu, se nevydává klasické rozhodnutí ve správním řízení, ale správní orgán místo toho vydá samotný doklad²⁵. O vydání ZP se vytvoří záznam ve spisu. Tato listina obsahuje podpisovou doložku, v níž žadatel stvrzuje převzetí nově vystaveného ZP. Následně se tyto materiály stávají součástí spisového materiálu vedeného ke každému držiteli ZP. Klasické rozhodnutí ve správním řízení, tedy listina, která se doručuje žadateli s výrokovou částí, odůvodněním a poučením o opravných prostředcích, se vydává pouze v případě, že správní orgán zjistí překážky znemožňující vydání ZP a správní orgán zaujme ve svém rozhodnutí negativní stanovisko, nebo není možno vydat ZP v celém rozsahu žádosti.²⁶

2.4 Problematické části

Nyní se podívejme na nalezení a popsání nedostatků v této oblasti.

Co se týče získání ZP, mohlo by se zdát, že postup získání je jasně vymezen v ZZS a po splnění všech taxativně vyjmenovaných podmínek se ZP prostě vydá. Úskalí je však v provedení těchto stanovených podmínek.

Jako první bych uvedl bezúhonnost. Jak jsem již zmínil, tak se pro ověření bezúhonnosti vydává opis rejstříku trestů. To má smysl, pouze pokud se žadatel zdržoval po celou dobu svého života, kdy byl deliktně způsobilý, na území ČR. Záměr zákona se komplikuje, pokud se žadatel zdržoval i mimo ČR. ZZS sice říká v §22 odst. 2, že za bezúhonného se nepovažuje ten, který spáchá trestný čin v cizině, ale pokulhává ověření

25 §151 z.č. 500/2004 Sb správní řád, v platném znění.

26 Jemelka Luboš, Pondělníčková Klára, Bohadlo David; Správní řád: komentář. 3. vyd. Praha: C.H. Beck, 2011, Beckovy malé komentáře. ISBN 978-807-4004-018, str. 550.

této skutečnosti. Zákon požaduje potvrzení vydané cizím státem (období našeho opisu z rejstříku trestů) až u osob, jež se zdržují v cizině déle než 6 měsíců. A i toto potvrzení se dá nahradit čestným prohlášením, obdobně je tomu i u spolehlivosti. Z tohoto plyne, že existuje šance, že se ke zbrání může dostat osoba, která v cizině spáchá trestný čin, ale zde se o tom správní orgán nedozví a zbrojní průkaz vydá. Pokud se následně přijde na nesprávnost podaného čestného prohlášení, může pouze následovat odebrání ZP.

U spolehlivosti je problém jejího posouzení ještě větší. Kromě obdobného případu pobytu v cizině, nastává další problém již ČR. Spolehlivost se zjišťuje dožadáním na místně příslušnému orgánu PČR a obecním či městským úřadem místně příslušným podle místa bydliště. Tzn. že pokud se osoba stěhuje z místa do místa, tak obecní či městský úřad nebude mít záznam o předchozím projednávání deliktů u přestupkové komise v jiném městě a vydá zprávu, že v rozhodné době, nebyl žadatel shledán vinným z přestupku. To platí také v případě, že osoba má někde nahlášené trvalé bydliště (např. na ohlašovně), ale fyzicky se zdržuje někde jinde. Pokud se týká dožadání u orgánu policie, kterým je zpravidla obvodní nebo místní oddělení, je situace o něco lepší. Základní pomůckou, která se použije, je již zmíněný sst. ETŘ- evidence trestního řízení. Tento IS však není centrální. Dělí se na jednotlivé databáze, kdy v základu jsou rozděleny podle jednotlivých krajských ředitelství PČR²⁷ a pak dle jednotlivých útvarů s celostátní působností. To znamená, že přestupek vedený např. v kraji Plzeňském již policista Karlovarského kraje není schopen z této databáze zjistit. Za současného stavu by tedy bylo nutno pro důkladné posouzení spolehlivosti obělat všech 37 databází ETŘ a všechny obce a městské části, které vedou přestupkovou agendu .

Další věcí, kterou zmíním, jsou požadavky pro vydání ZP skupiny C. Povinným dokladem, který je nutno k žádosti doložit, je lovecký lístek. Tento požadavek se objevil až v zákoně č.119/2002 Sb. v platném znění. Za platnosti předchozího zákona (č. 288/1995 Sb.) toto povinné nebylo. Tímto úkonem se spojují dvě na sobě nezávislé činnosti. Jednou z nich je výkon práva myslivosti a druhým je zacházení se zbraněmi. ZP sk. C je sice určen k výkonu myslivosti, ale nikde není stanoveno, že lidé nechtějí lovit se svou zbraní za hranicemi ČR, kde již k této činnosti český lovecký lístek nepotřebují. Pokud osoba nevlastní jinou skupinu ZP, nemůže si tedy pořídit zbraň, kterou by s sebou mohl vozit na zahraniční lov. Spojení norem pro lov v ČR a pro

27 Databáze IS ETŘ- Policie České republiky, [online]. Praha 10.2.2012 ; [cit 10.9.2012] dostupné na <http://www.policie.cz/clanek/databaze-is-etr.aspx>

vydání ZP je dle mého soudu zbytečné a komplikuje celý smysl zbrojního zákona, kterým je regulace zbraní a střeliva.

3. Nabytí zbraní a střeliva

3.1 Kategorizace zbraní a střeliva

Český zákon o zbraních a střelivu rozděluje jak zbraně, tak i střelivo do kategorií A-D (označení písmeny stejně tak jako u kategorií ZP, je zvoleno trochu nešťastně-, musí se zdůrazňovat, o kterých kategoriích se mluví, aby nedocházelo k záměně). V důvodové zprávě k zákonu se operuje s pojmem rozdělení dle „nebezpečnosti zbraně“. Volba tohoto pojmu je celkem nešťastná, neboť pojem „nebezpečnost“ plně nevystihuje charakter zbraně, střeliva či doplňku a od tohoto se odvíjející režim při zacházení s těmito předměty. V tomto případě tedy použijí výstižnější označení- rozdělení podle stupně požadované kontroly.

Podle toho, do jaké kategorie zbraň, střelivo, doplněk či hlavní díl zbraně je konkrétní věc zařazena, se liší způsob jejich nabývání. Situaci nabývání střeliva uvádím v tabulce č. 1, situace s nabýváním zbraní je v tabulce č.2

tabulka č.1

skupina zbrojního průkazu	kategorie střeliva		
	A	střelivo do kat.B,C	střelivo do zbr. Kat D
A	Výjimka + ZP; max 3ks, nebo nejmenší spotřebitelské balení	ZP; max 3ks, nebo nejmenší spotřebitelské balení	volně, +18let
B	není oprávněn nabývat	ZP	volně, +18let
C	není oprávněn nabývat	ZP	volně, +18let
D	není oprávněn nabývat	není oprávněn nabývat	volně, +18let
E	není oprávněn nabývat	ZP+průkaz zbraně příslušné ráže	volně, +18let

tabulka č.2

skupina zbrojního průkazu	zbraň kategorie			
	A	B	C	D
A	ZP + výjimka	ZP+povolení	ZP+ohlásit	let
B	není oprávněn nabývat	ZP+povolení	ZP+ohlásit	volně od 18 let
C	není oprávněn nabývat	ZP+povolení	ZP+ohlásit	volně od 18 let
D	není oprávněn nabývat	není oprávněn nabývat	není oprávněn nabývat	volně od 18 let
E	není oprávněn nabývat	ZP+povolení	ZP+ohlásit	volně od 18 let

Jaký je obecný postup pro získání zbraně? Vzhledem k regulaci zbraní kat. A až C probíhá přísně formální proces získání zbraně. Nejprve je nutno splnit základní předpoklad- tedy získat výjimku ze zákona, nákupní povolení či pouze vlastnit zbrojní průkaz. (Postup získání viz. Níže.) S tímto dokumentem se dostaví zájemce k prodejci. Tomu je potřeba předložit výjimku nebo nákupní povolení, primární doklad k ověření totožnosti (občanský průkaz, cestovní pas) a zbrojní průkaz pro ověření údajů uvedených v povolení. Následně po prodeji sepíše prodejce s kupujícím formulář o převodu zbraně (tzv. „šedivák“ (podle barvy formuláře)- viz příloha č. 2) S tímto je povinen se dostavit kupující do 10 dnů na OZSBM k provedení registrace. Zde jsou zkontrolovány údaje o zbraní- tedy soulad dokladů s fyzickým stavem a zbraň je zavedena do informačního sst. D-Zbraně. Zároveň se zavede fyzická (papírová) karta zbraně do spisu držitele a vydá se průkaz zbraně. Průkaz zbraně dokazuje řádnou registraci a při užívání zbraně je držitel zbraně povinen mít jej u sebe spolu se zbrojním průkazem a zároveň jej předkládá při případné kontrole.

3.2 Zbraně kategorie A

V kategorii A (§4 ZZS) jsou uvedeny takové zbraně, které je zakázáno nosit i držet. Zákon taxativně vyjmenovává skupiny zbraní, které do této kategorie patří. Ve své podstatě se jedná o takové zbraně, střelivo do nich a takové doplňky, u nichž zákonodárce předpokládá, že nesprávným použitím, případně jejich zneužitím by mohlo dojít k největšímu ohrožení státem chráněných zájmů. Pro pořízení takovéto zbraně (a ostatních vyjmenovaných věcí) je nutno kromě vlastnictví zbrojního průkazu získat ještě tzv. výjimku ze zákona. O co se jedná? O druh dodatečného zmocnění k získání konkrétní zbraně. Zákon umožňuje získat výjimku z důvodů provozování následujících činností: sběratelství, přeprava a sřezení mimořádně cenných zásilek, nebo sřezení mimořádně důležitých objektů, výroba a obdobné činnosti při kterých je nezbytně nutné použít zbraň kat. A, výuka a výcvik ve střelbě se zbraní kat. A, filmová a divadelní činnost. Udělování těchto výjimek je jedním z ožehavých problémů zbraňové agendy. Z litery zákona vyplývá, že PČR **může** udělit výjimku, pokud k tomu má žadatel jeden z vyjmenovaných důvodů. ZZS neuvádí další okolnosti, které musí žadatel splnit. V tuto chvíli se dostáváme do oblasti, kdy PČR jako správní orgán využívá k udělení výjimky správního uvážení. V rámci tohoto může žádosti jak vyhovět, tak ji zamítnout. Ovšem i

toto uvážení má své hranice. V učebnici prof. Hendrycha se mimo jiné uvádí: „*Od správy je požadováno, aby dodržovala kontinuitu kritérií při rozhodování. Adresát je např. v pozici, kdy nemá na kladné rozhodnutí právní nárok. Příslušný orgán mu může vyhovět. Je ovšem povinen užívat „stejný metr“ na všechny případy.*“²⁸. Z tohoto vyplývá, že pokud správní orgán za nějakých podmínek vyhověl žádosti jednoho subjektu a výjimku udělil, je povinen ji udělit za stejných podmínek i dalším. Nelze tedy jednomu udělit a jinému ne za jinak stejných podmínek.

Zároveň by situace neměla dospět k bodu, kdy v rámci zachování stejných podmínek se správní orgán rozhodne nevydat tuto výjimku žádnému z žadatelů. Tímto by mohlo dojít ke zneužití správního uvážení²⁹, protože ZZS předpokládá, že někomu se vlastnit zbraň kat. A povolí a jde jen o to, jak žadatel žádost zdůvodní a jak se s tímto správní orgán argumentačně vypořádá ve svém rozhodnutí .

V této oblasti existují i rozsudky Nejvyššího správního soudu, který se zabýval problematikou udělení výjimky ze zákona k držení zbraně kat. A.

Prvním případem, kdy byla tato problematika posuzována, je spor 1 As 6/2006 , ze dne 24.1.2007, kdy se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích, u kterého se projednávalo zamítnutí žádosti správou Jihočeského kraje PČR.

Jádrem sporu je, zda bude či nebude žadateli udělena výjimka ze zákona k držení zbraně kat. A- konkrétně samopalu Thompson vz.1928 a to pro sběratelské účely. Správní orgán při posuzování této žádosti se zabíral otázkou, zda se již žadatel věnuje sběratelské činnosti, a tedy výjimku mu udělí či nikoli. Při svém rozhodování správní orgán dospěl k tomu, že vzhledem k tomu, že doposud nevlastnil žádnou zbraň z období druhé sv. války, neprovozuje příslušnou sběratelskou činnost a žádost zamítl. Při tomto posuzování nebral ani v úvahu zprávu ze střeleckého klubu, jehož je žadatel členem, ani doložení sběratelství dalších předmětů z tohoto období. Tato argumentace byla v podstatě potvrzena i Krajským soudem v ČB.

Nejvyšší správní soud však na tuto argumentaci nepřistoupil, ve svém rozhodnutí se zabýval samotným pojmem sběratelská činnost. „*V tomto případě se jedná o kategorii*

28 Vopálka Vladimír in Hendrych, Dušan a kol.; Správní právo: obecná část. 7. vyd. Praha: C.H. Beck, 2009, Právnícké učebnice (C.H. Beck). ISBN 978-807-4000-492 , str. 70.

29 Skulová Soňa in Skulová Soňa, Průcha Petr ,Havlan Petr ,Jurníková Jana a Kadečka Stanislav . Správní právo procesní. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008, ISBN 978-807-3801-106. str.62-63.

neurčitých právních pojmů, kdy : při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit, a to z toho hlediska, zda posuzovaná věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit.³⁰“ Dále z tohoto rozhodnutí vyplývá, že pokud je žádost zamítnuta z důvodu nenaplnění podmínky sběratelské činnosti, musí se správní orgán ve svém odůvodnění vypořádat s tím, jak definoval sběratelskou činnost a proč nepovažuje žadatele za osobu, jež takovou činnost provádí. Zároveň je připuštěna i možnost toho, že sběratelskou činnost provozuje osoba, která si chce pořídit první kus sbírky.

Této žalobě tedy NSS vyhověl a vrátil krajskému soudu k novému rozhodnutí.

Druhým podobným případem, který se zabýval udělením výjimky, je rozsudek pod čj: 5 As 35/2005 ze dne 26.7.2006

V tomto sporu došlo k řešení otázky, kdy zákon v §9 odst 2 ZZS říká, že PČR může udělit výjimku. Tato problematika spadá do kategorie již zmíněného správního uvážení. V tomto případě pouze správní orgán rozhodl, že výjimku neudělí a rozhodnutí odůvodnila tak, že je pouze na její vůli výjimku udělit či neudělit, přičemž svůj postup nemusí odůvodňovat. Zároveň Městský soud v Praze dospěl k závěru, že „není dána legitimace žalobce k podání žaloby proti rozhodnutí o neudělení výjimky ze zákonného zákazu, neboť nejde o rozhodnutí ve smyslu definice vymezené v ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., když se jím nerozhoduje o právu, ve smyslu nároku založeného zákonem, na němž by mohl být žalobce rozhodnutím zkrácen.“³¹“ Tuto argumentaci však NSS odmítl s tím, že žadatel se domáhá přezkumu procesního postupu žalovaného, je nepochybně legitimován k podání žaloby. Co se týče postupu žalovaného orgánu, zde si vypomohl NSS dřívějším rozhodnutím, 6 A 25/2002, kde se zabýval mezemi správního uvážení. V tomto konstatuje: „Správní uvážení je v první řadě vždy limitováno principy vyplývajícími z ústavního pořádku České republiky; z nich lze vyvodit, že i tam, kde vydání rozhodnutí závisí toliko na uvážení správního orgánu, je tento orgán omezen zákazem libovůle, příkazem rozhodovat v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně.jakož i povinností výslovně uvést, jaká kritéria v rámci své úvahy použil, jaké důkazní prostředky si opatřil, jaké důkazy provedl a jak je hodnotil, a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl.“³²“

30 Rozsudek NSS 1 As 6/2006 , ze dne 24.1.2007 [online] ;[cit 15.8.2012] dostupné na <http://www.nssoud.cz/main0Col.aspx?cls=JudikaturaBasicSearch#pagStart>

31 Rozsudek NSS č. j. 5 As 35/2005 ze dne 26.7.2006 [online] ;[cit 15.8.2012] dostupné na <http://www.nssoud.cz/main0Col.aspx?cls=JudikaturaBasicSearch#pagStart>

32 Rozsudek NSS 6 A 25/2002 citovaný Nejvyšším správním soudem v rozsudku 5 As 35/2005 ze dne 26.7.2006 [online] ;[cit 15.8.2012] dostupné na <http://www.nssoud.cz/main0Col.aspx?>

Z těchto procesů lze vyvodit několik závěrů týkajících se udělení výjimky ze ZZS k držení zbraně kat. A : tímto je, že správní orgán se musí důkladně vypořádat s důvody žádosti, a to zejména pokud dojde k názoru, že žadatel neprovádí sběratelskou činnost a pokud k tomuto názoru dospěje, musí jej řádně a přezkoumatelně odůvodnit. Zároveň by příslušný správní orgán neměl překročit hranice správního uvážení tak, aby sklouzl do roviny „libovůle“, ale aby byly zachovány požadavky, které jsou kladeny na rovnost občanů před zákonem, zákaz diskriminace a práva na spravedlivý proces.

3.3 Zbraně kategorie B

Zbraně kategorie B jsou již podstatně méně komplikovanou tématikou. Opět se jedná o taxativně vyjmenované druhy. Zejména se jedná o opakovací a samonabíjecí krátké zbraně, dlouhé zbraně samonabíjecí se zásobníkem, schránkami a komorami nad 3 rány, či se vzhledem samočinných zbraní. Patří sem i zbraně na signální náboje nad 16mm a další. Tyto zbraně je možno vlastnit, držet i nosit a to v rozsahu oprávnění dané drženou skupinou ZP. K tomu, aby takovouto zbraň mohl získat do držení případně ji i nosit (viz §2 ZZS- tedy mít zbraň nabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře, bez nutnosti mít ji v uzavřeném obalu- fakticky tedy mít zbraň u sebe v takovém stavu a takovém umístění, kdy je připravena k použití), musí zájemce kromě vlastnictví ZP získat ještě povolení, častěji též nákupní povolení. Jedná se o rozhodnutí, vydávané ve správním řízení na základě žádosti držitele ZP tomu, kdo pro toto povolení má řádný důvod. Tyto důvody jsou opět v ZZS taxativně vymezené. V minulém roce se objevil praktický rozpor. Často se zbraně registrují z více důvodů (např. s jednou zbraní se člověk zúčastňuje jak závodů, tak ji nosí pro osobní ochranu.) V loňském roce se objevil požadavek ze strany některých OZDBM PČR k tomu, aby byl na žádosti uváděn pouze jeden důvod- jako argumentace byla použita důvodová zpráva k zákonu a samotný text zákona, kdy se v obou mluví o důvodu v jednotném čísle. Domnívám se, že takovýto výklad a požadavky jsou chybné. Dostupné komentáře k ZZS³³ se touto otázkou nezabývají. Zdůvodnění mého stanoviska můžeme odvozovat již ze základních principů stanovených v čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod: každý může činit,

[cls=JudikaturaBasicSearch#pagStart](#)

33 Teryngl Jiří, Kreml Antonín, Zákon o zbraních a střelivu s komentářem, 1. vydání, Orac, Praha 2004, ISBN80-86199-81-9.

Komenda Jan, Zbraně a střelivo mezi paragrafy, 2. vydání Brno: Jan Komenda vlastní náklad, 2003. ISBN 80-239-0515-5.

co není zákonem zakázáno a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Požadavek na přítomnost řádného důvodu by tedy neměl být vykládán za použití prosté gramatické výkladové metody jako spíše logické, kdy správnější výklad by měl znít „má alespoň jeden z řádných důvodů“

Poměrně zajímavý je přístup správního orgánu k požadavku §12 odst. 3 písm. b) ZZS, - tedy identifikační údaje o zbrani, pro kterou se získává povolení. Poté co začal tento zákon platit, byly vyžadovány veškeré údaje, tedy druh zbraně, výrobce, model, ráže, výrobní číslo. Podmínka u výr. čísla, je-li žadateli známo, byla ze zvyklosti vyžadována- nezbývalo tedy, než aby si žadatel číslo předem zjistil. V průběhu času se však od tohoto upouštělo zvláště z logických důvodů, kdy z hlediska regulace je úplně jedno, jestli získám zbraň v.č. 0001 či 0002. Vývoj tohoto problému došel až k novele zákona č: 484/2008 Sb. účinné od 1.2.2008. V této novele bylo upraveno, že jediný povinný identifikátor je druh zbraně³⁴. (Tedy dlouhá či krátká opakovací či samonabíjecí apod.) Všechny ostatní údaje zůstaly v rovině fakultativní. Pro žadatele toto představuje posun k lepšímu, kdy není zbytečně zatěžován byrokratickými požadavky a je mu umožněno lépe a snadněji si zbraň opatřit. (Např. až na místě si vybrat z několika kusů stejné zbraně, či volit z různých ráží.)

Nyní se blíže podíváme na samotné nákupní povolení.

Jedná se vlastně o rozhodnutí správního orgánu o podané žádosti- žádost o povolení vlastnit, držet, nosit střelnou zbraň. Po zpracování této žádosti k ní zaujme správní orgán stanovisko a toto vydá formou rozhodnutí v písemné podobě. (viz. příloha č.: 4) Struktura tohoto rozhodnutí je následující:

V záhlaví je označení orgánu, který rozhodnutí vydává. K tomuto přistupuje ještě ZPPP o spisovém a skartačním řádu, který předepisuje, jak takovéto označení má vypadat³⁵. V současnosti je z takovéhoto označení patrna celá organizační struktura v rámci PČR až ke článku, který písemnost vydal. Zároveň je součástí záhlaví písemnosti jednacím číslem, pod kterým je řízení o žádosti vedeno. Toto se skládá z několika identifikátorů: konkrétně v našem případě je v příloze žádost pod čj: KRPK-8687-2/ČJ-2012-1902IZ. Zkratka KRPK označuje Krajské ředitelství Karlovarského kraje, 8687 je pořadové číslo dokumentu v řadě čísel jednacích. (Do 31.12.2012 existovaly tři číselné řady- obyčejná

34 Tetřev Jan in Střelecká revue; Žijeme s novým zákonem; Praha: Pražská vydavatelská společnost, 2009, roč. 2009, č. 6; ISSN 0322-765047-361 str 4.

35 Čl.18 ZPPP č. 222/2011, kterým se vydává spisový řád PČR, v platném znění.

čísla jednací, přestupková a trestné činy- od 1.1.13 se čísluje již jednou nepřetržitou řadou.) Číslovka za pomlčkou je pořadí písemnosti, která je v rámci daného spisu vytvořena. (Z toho, že již druhá písemnost je vlastní rozhodnutí, je vidět, že se jedná o banální rozhodnutí nevyžadující hlubšího šetření.) Za lomítkem je označení číselné řady (v našem případě ČJ- běžná čísla jednací), v systému používaném od 1.1.13 tyto znaky slouží k rozdělení problematiky (čj-čísla jednací, př- přestupková agenda, tč- trestní řízení). Za druhou pomlčkou je rok, ve kterém se daný spis založil. Konečná čísla jsou přidělené kódy útvarů- kdy 1902 značí Chebský územní odbor a písmena IZ vychází ze starého označení útvaru, který se jmenoval inspektorát zbraní. V případě, že se mění útvar hlavního zpracovatele spisu v rámci jednoho kraje, mění se právě rozlišení v posledních 6 znacích čj³⁶.

Následuje samotná výroková část rozhodnutí: v této je shrnuto, kdo o co a jak žádal, kdo o žádosti rozhodl a s jakým výsledkem. Součástí výrokové části jsou již zmíněné údaje o zbraní, které se toto povolení týká.

Odůvodnění. Jednoduché zdůvodnění, které vychází ze zákona- v podstatě jen, že správní orgán se rozhodl vyhovět žádosti, neboť shledal důvod žádosti jako řádný a pak následuje znění toho zdůvodnění, které žadatel uvedl.

Poučení: text poučení vychází jak z některých ustanovení ZZS, tak ze správního řádu. Jsou v něm stručně připomenuty některé povinnosti a omezení, kterými se žadatel musí řídit a poučení o možných opravných prostředcích.

Text rozhodnutí uzavírá podpisová doložka, která má tři části. Nejdůležitější je otisk úředního razítka s malým státním znakem a označením orgánu užívajícího státní znak. Pod tímto jsou dvě jména- tedy jméno zpracovatele spisu, který věc vyřídil, a pak v případě, že tento pracovník nemá procesní samostatnost, také jméno a podpis pracovníka, který je oprávněn takovéto rozhodnutí vydat.

V případě, že toto rozhodnutí nabude právní moci³⁷, vyznačí se tato skutečnost na viditelné místo. Toto dělá se pomocí otisku razítka, ve kterém se doplní údaje o nabytí právní moci, data kdy se tak stalo, podpis oprávněné osoby a otisk úředního razítka (pouze razítko orgánu bez státního znaku).

Na získání povolení k vlastnictví, držení, nošení zbraně kat. B, je na rozdíl od výjimky k

36 Čl.19 ZPPP č. 222/2011, kterým se vydává spisový řád PČR, v platném znění.

37 Ivan Chudil in Střelecká revue; Nový ředitel služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, Praha: Pražská vydavatelská společnost, 2009, roč. 2009, č. 2; ISSN 0322-765047-361 str 6-9.

vlastnictví zbraně kat. A. právní nárok. Pokud tedy žadatel splní veškeré podmínky, musí mu býti povolení vydáno a to za respektování obecných náležitostí správního řízení a to zejména § 71 odst 1 správního řádu, kdy je povinen správní orgán vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Opět by se dalo polemizovat, co je doba přiměřená a co nikoliv, ale zcela jistě není jednoduchého rozhodnutí, kdy jsou veškeré podklady potřebné pro vydání rozhodnutí známy již z podané žádosti, celá maximální lhůta 30 dnů. Naopak v tomto případě přichází v úvahu bezodkladné rozhodnutí. Z praktického hlediska se žádost zpracovává v již zmíněném sst. ETR, kdy zavedení spisu- čísla jednacího a vytvoření příslušného formuláře trvá cca. 30 minut (v závislosti na funkčnosti a přenosové rychlosti intranetové sítě MV). Pokud by správní orgán zbytečně nekonal a bezdůvodně protahoval vyřízení žádosti, je možno se proti tomuto bránit, a to dokonce ve dvou rovinách. Jednou je rovina dle správního řádu, zejména §80 správního řádu- ochrana před nečinností, či §175 správního řádu- stížnost na postup správního orgánu. Druhou rovinou je rovina zvláštních požadavků kladených na příslušníky PČR- tzv. kázeňská odpovědnost, kdy kázeňským přestupkem³⁸ v kontextu služebního slibu, etického kodexu PČR a dalších vnitřních předpisů³⁹ může být i nedbalý výkon služby, do kterého by se v tomto případě mohlo započítat nekonání při vydávání požadovaného rozhodnutí. Prošetřování kázeňských deliktů má na starost odbor vnitřní kontroly příslušného územního útvaru. Rozhodnutí o potrestání pak náleží příslušnému služebnímu funkcionáři s kázeňskou pravomocí.

Již zmíněná novela zákona o zbraních a střelivu č: 484/2008 Sb. přinesla ještě jednu podstatnou změnu týkající se nákupních povolení. Do data účinnosti této novely mělo nákupní povolení platnost do data zániku platnosti zbrojního průkazu žadatele (tedy až 5 let). S přijetím této novely byla platnost omezena na pouhých 12 měsíců ode dne vydání rozhodnutí.

3.4 Zbraně kat. C

Jsou poslední regulovanou skupinou zbraní, pro které je potřeba vlastnit zbrojní průkaz. Zbraně, jež do této kategorie patří, jsou takové, které vyžadují jistou míru regulace, ale není u nich potřeba předchozího souhlasu s nabytím. Vlastnictví zbrojního průkazu

38 §50 z.č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v platném znění.

39 Škoda Jindřich, Vevera František, Šmerda Radek, Zákon o policii s komentářem, Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, ISBN 80-738-0160-4, str 51-60.

jedné ze skupin A, B, C, E je jedinou legislativní podmínkou k vlastnictví zbraně kategorie C a příslušného střeliva. Kategorie těchto zbraní je ze své podstaty nejméně problematickou kategorií ze všech. Ze správně právního hlediska zde nejsou žádné problematické úkony. Jediný administrativní krok, který je na držitele zbraně kat. C kladen, je povinnost do 10 pracovních dnů od získání provést registraci zbraně - tedy ohlásit jejich nabytí na příslušném OSZBM.

3.5 Zbraně kat. D

Kategorie D je svou povahou zbytkové ustanovení. Patří sem všechny střelné zbraně, které se nedají zařadit do jedné z předcházejících kategorií. Jedná se o nejméně účinné zbraně, z čehož vyplývá nízká potřeba regulace. U těchto zbraní není potřeba nic víc, než aby osoba vlastníka dosáhla 18 let věku. Odlišnost této kategorie je dána především v tom, že pro držení těchto zbraní není potřeba na rozdíl od ostatních vlastnit zbrojní průkaz. S tím souvisí i to že ke zbraní kat. D se nevystavuje zbrojní průkaz, a tudíž nejsou zbraně kat. D evidované v jednotném informačním sst. Zákon o zbraních a střelivu s touto kategorií počítá především kvůli možnosti zákonem omezit zacházení se zbraní. V této souvislosti je možno jmenovat např. §15 ZZS- nabývání a používání zbraně kat. D. §58 ZZS – povinnost mít pod dohledem přepravovanou zbraň nebo střelivo (i kat. D), §60 ZZS – držení zbraní při zvláštních příležitostech (veřejné shromáždění, lidové zábavy, sportovní akce).

Přestože se v této kategorii jedná o nejméně výkoné zbraně, je nutno si uvědomit, že i takovéto zbraně dokážou vážně zranit, či usmrtit, pokud je s nimi špatně zacházeno. Z tohoto vyplývá i zmíněný požadavek 18 let věku, který by měl zaručit alespoň základní rozumovou a duševní vyspělost a způsobilost osoby, která takovouto zbraň užívá. Samozřejmě, že věk je i jedním z předpokladů pro plnou deliktní způsobilost.

3.6 Problematické části

Rozdělení zbraní do kategorií je jak z právního, hlediska tak faktického méně problematické, přesto je v něm několik ustanovení, která buď „zaspala dobu“ nebo jsou zbytečné.

Hned první ustanovení v §4 písm a) bod 1- zbraně vojenské včetně odpalovacích zařízení, pokud nejsou ověřeny pro civilní použití. Vojenská zbraň je zastaralý termín,

který měl již být nahrazen. V příloze zákona je vojenská zbraň charakterizována jako střelná zbraň, určená k vedení námořní letecké a pozemní války. Dochází tedy k nesmyslnému propojení účelu zbraně s jejím konstrukčním charakterem, kdy právě charakter konstrukce je jinak v ostatních případech dělícím kritériem. Např. pistole CZ 75, pokud ji bude mít voják, bude zbraní vojenskou, pokud ji bude mít policista, bude se jednat o zbraň v držení bezpečnostního sboru (není zavedeno označení) a pokud ji bude mít např. strážník obecní policie, bude pistolí civilní, i když se bude jednat o tutéž zbraň. Pokud se budeme bavit o ručních zbraních, daly by se do této kategorie zařadit především zbraně samočinné, používané jako primární zbraně vojáka a pistole používané jako sekundární. Zákaz samočinných zbraní je vysloven v následujícím bodě. Nabývání pistolí a revolverů je řešeno u kategorie B. Co se týče vojenských odpalovacích zařízení, tak ta jsou řešena jiným právním předpisem⁴⁰. Podmínka ověření zbraně pro civilní použití je též lichá, protože každá z dovezených zbraní, aby byl vůbec možný její dovoz a prodej, musí projít zkušebnou. To má na starost Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva, který tyto zbraně posuzuje podle mezinárodních norem CIP⁴¹. Vedle těchto norem se vyrábí zbraně i podle mírně odlišných norem Saami / ANSI⁴². Pokud ale zbraň přijde do ČR, je stejně nutné ji ověřit podle standartů organizace CIP, jejímž jsme členem.

Ve své podstatě je tedy §4 písm. a) bod 1 ZOZ- zcela zbytečný.

Dále nacházíme problematický bod opět v § 4 – zakázané je střelivo pro krátkou kulovou zbraň se střelou šokovou nebo střelou pro zvýšení ranivého účinku.

Už samotné určení pro krátkou kulovou zbraň je špatné: u mnoha druhů nábojů je možno použít stejný náboj jak pro krátkou, tak dlouhou zbraň- jak tedy chceme ale rozlišovat a dokazovat v případě nálezu střeliva u osoby jestli se jedná o delikt nebo ne. Příklad: pistole CZ 75, Glock 17, Walter P99 a další používají střelivo ráže 9 mm Luger. Stejně střelivo používají dlouhé zbraně jako Skorpion EVO 3, zbraně na bázi AR15 v ráži 9 Luger, Brugger & Thomet APC9, UZI a jiné. Pokud jako policista tedy naleznu při domovní prohlídce krabičku nábojů, které by splňovaly ostatní charakteristiky, nejsem schopen rozlišit, pokud má osoba legálně v držení zbraň krátkou a dlouhou,

40 Z.č. 310/2006 Sb. o nakládání s bezpečnostním materiálem, v platném znění.

41 Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva, všeobecné informace o C.I.P. , [online]; [cit 30.10.2012] dostupné na <http://www.cuzs.cz/index.php?topic=41> .

42 SPORING ARMS AND AMMUNITION MANUFACTURERS INSTITUTE inc. [online]; [cit 30.10.2012] dostupné na <http://www.saami.org/> .

jestli se tato dopouští deliktního jednání v úmyslu používat je v krátké zbrani, nebo jestli jedná v souladu se zákonem a chce je použít ve zbrani dlouhé.

Samotný pojem zvýšený ranivý účinek, šokové střely apod. je opět problematický. Zákon o zbraních má chránit společnost před nežádoucím jednáním. Existuje ale i legální možnost použít zbraň v souladu s ustanoveními § 28, §29, §32 trestního zákona. Pokud je takto použita, vždy existuje riziko pro okolí, kterému se nelze vyhnout- jedná se o střely, které projdou cílem, odrazí se apod. Zde paradoxně zákon zakazuje takové střelivo, které nežádoucí efekty minimalizuje. Celoplášťová střela (FMJ) má největší průbojnost. Předává nejméně energie a často po zásahu pokračuje dále za zamýšlený cíl. Při použití střely s řízenou deformací by došlo k zastavení střely v cíli a nedošlo by k dalšímu ohrožení. Zákon zakazuje takovéto střelivo, přičemž největší ranivý účinek má paradoxně zákonem povolená, čistě olověná střela. (obr. č. 3) V příloze k zákonu⁴³ je vyjmenované, co musí splňovat střela, aby byla uznána za šokovou. Komolý kužel, podélné nařiznutí pláště a dutina zasahující do jádra. Pokud nejsou podmínky kumulativně splněny nemůže se jednat z hlediska ZZS o šokovou střelu. Zde opět zákonná terminologie zaostala za konstrukční praxí, kdy vhodnou konstrukcí je možno dosáhnout obdobných účinků. Rozdíly ve střelách znázorňuje následující foto:

obr. č 1: zleva: SB 9mm Luger FMJ, Police 7,5g.; Libra 9mm L brokový, Magtech 9mmL Subsonik; SaB 9mm L poloplášť, Magtech JSP Flat 9mmL, Fiocchi 9mm L Black Mamba; foto archiv autora

⁴³ Část druhá odst. č. 12, přílohy k zákonu č. 119/2002 Sb. o zbraních a střelivu, v platném znění.

obr. č.2: Magtech 9mm Luger - Defence. - Pro krátké zbraně kat A. Pro dlouhé zbraně kat. B; foto archiv autora

obr. č.3: Fiocchi .455 Webley MKII ; homogenní olovená střela; foto archiv autora

S nabýváním zbraní a střeliva souvisí ještě jedna oblast, na kterou zákonodárce zapomněl. Touto oblastí je samovýroba zbraně. Dle současné legislativy je možno vyrobit zbraň kat. A,B,C, pouze pokud je osoba vlastníkem zbrojní licence sk. A (vývoj, výroba zbraní či střeliva). Licenci je však možno získat, pouze pokud osoba žadatele splňuje podmínky pro výkon koncesované živnosti (vzdělání, praxe apod.). Češi jsou však národ kutilů. Za situace, kdy je legálně možno vyrábět auta, letadla, lodě aj., kdy se pouze po jejich vyrobení ověří zda splňují technické požadavky, není možno vyrobit střelnou zbraň. Např. v zahraničí jsou v prodeji stavebnice zbraní, kdy tato obsahuje veškeré díly zbraně, které je potřeba pouze sestavit a mírně upravit dle požadavků majitele. V ČR by si osoba mohla takovouto stavebnici pořídit, avšak na každý hlavní díl zbraně (v případě zbraně sk.B) by musela mít vystaveno samostatné nákupní povolení a následně průkaz zbraně. Zároveň by při sestavování zbraně jakákoliv drobná úprava (např. do lícování dosedacích ploch, či úprava čela závěru aj.) vystavovala držitele postihu za neoprávněný zásah do hlavní části zbraně.

4. Zvláštní režim při vlastnictví zbraní a střeliva

Jak jsem se již zmínil, vlastnictví střelné zbraně je společností vnímáno jako potencionální nebezpečí. Z tohoto důvodu je legislativně upraveno nejen jejich získání, ale i veškeré další operace se zbraněmi až do jejich zničení. Nejprve se trochu blíže podívám na jejich uskladnění:

4.1. Uskladnění zbraní

Skladování zbraní a střeliva je důležitý aspekt doprovázející výkon vlastnického práva k těmto specifickým předmětům. Zatímco dříve bylo běžné, že se skladování moc neřešilo, dnes jsou již stanoveny požadavky, jak je třeba vlastněné zbraně zabezpečit. V zásadě se rozlišují dva režimy zbraně. Prvním je *nošení* zbraně- tento termín je upraven v §2 odst. 2 písm. b) ZZS, nošením zbraně nebo střeliva mít zbraň nebo střelivo u sebe, s výjimkou držení.

(Jedná se v podstatě o zbraň připravenou ke střelbě, kterou má držitel při sobě.)

Druhý stav zbraně je *držení* zbraně. Toto je upraveno v §2 odst. 2 písm. a) ZZS. Kdy pro účely mého pojednání o uskladnění je důležitý pouze bod 1:

zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí se souhlasem vlastníka nebo nájemce uvedených prostor nebo nemovitostí.

V tomto oddíle budu popisovat uskladnění zbraně právě ve stavu držení- nošené zbraně se neuskładňují- ty musí být neustále pod dozorem držitele ZP. Pokud nechceme, či nemůžeme zbraň mít u sebe v režimu nošení, je třeba ji převést do stavu držení (vybitou) a bezpečně, předepsaným způsobem uložit.

Jak tedy takovouto zbraň uložit? Toto je řešeno v § 58 ZZS. V souvislosti se zabezpečením musím zmínit ještě Nařízení vlády č: 338/2002 Sb. toto je norma technické povahy, která stanovuje konkrétní technické požadavky, které musí splnit jednotlivé skladovací prostory. Pro zvolení správného zabezpečení je důležité množství zbraní a střeliva, které chceme zabezpečit. Je to tak, že do počtu dvou zbraní a počtu nábojů do 500 ks je potřeba pouze „ vhodné zabezpečení“ - co toto znamená, není nikde řečeno a dostáváme se na tenký led neurčitých právních pojmů a správného uvážení, kdy je zabezpečení posuzováno ex post v případě výskytu nějakého problému. S tím, že toto ustanovení není zrovna nejšťastnější souhlasí ve svém komentáři i doc. Komenda „ *Pojem vhodného zabezpečení zbraně je velmi subjektivní a od zákonodárce značně*

neurčitý. Pokud dojde např. ke vloupání do bytu a pachatel si odnese zbraň, o jejímž zabezpečení se její držitel domníval, že je vhodné, policii s vysokou pravděpodobností považováno za vhodné nebude.další mohu mít vhodně zabezpečeny tj. např. uloženy na skrytém, velmi nesnadně přístupném místě (dle názoru nejmenovaného znalce – nejlépe na dně plné žumpy, která je ve lví kleci)⁴⁴.“

V souvislosti s uskladněním zbraně se občas v praxi vynořuje otázka, zda lze uskladnit střelnou zbraň ve vozidle. V této souvislosti vstupuje do úvahy několik věcí. Tou nejdůležitější je samotná odolnost vozidla. Běžné vozidlo v současné době nelze zabezpečit, tak aby se do něj nepovolaná osoba nedostala s vynaložením většího než malého úsilí - rozbití okna, vytržení zámků apod. Z tohoto tedy vyplývá, že se o vhodné zabezpečení nebude jednat. Situace by se mohla změnit instalací speciální bezpečnostní schránky. Takovéto schránky nabízí mnoho výrobců autodoplňků. Problém s těmito schránkami je v ukotvení. Je třeba schránku ukotvit tak, aby se nedala snadno vytrhnout a odnést v celku k pozdějšímu vniknutí. Současné konstrukce automobilů neumožňují bezpečné ukotvení v požadované odolnosti. Toto je dáno větším používáním hliníkových slitin a polymerů. Jedná se o výborné materiály pro autopřemysl, avšak jako kotvící podklad absolutně nevhodné. Z tohoto důvodu nelze považovat uskladnění zbraně ve vozidle jako vhodné zabezpečení.

U větších počtů je již zabezpečení uskladněných zbraní řešeno lépe. Zde již zákon přesně říká, jaká má být forma zabezpečení. Počty kusů jsou stanoveny, tak že do 10 ks. zbraní či 10 000 ks. střeliva je třeba použít k uskladnění uzamykatelnou schránku či skříň, kdy již zmíněné NV č: 338/2002 Sb. , k tomuto přidává parametry, které takovýto předmět musí splňovat. Celá skříň či schránka musí být konstruována tak, aby dosáhla 15 odporových jednotek (označení jednotky RU) dle ČSN EN 1143-1, zároveň zámek na skříni umístěný musí být se zvýšenou odolností splňující limit pro kategorii A dle ČSN EN 1143-1. Kritérium se zdá jednoduché, na trhu je nepřehledné množství různých trezorů, sejfů a jiných schránek. Jak tedy zvolit ty odpovídající a zákonem předepsané zařízení? Jediný způsob, jakým lze zjistit stanovené odolnosti, je provést destrukční zkoušku. Takovéto zkoušky v ČR provádí autorizovaná firma- TREZOR TEST s.r.o. Po provedení takovéto zkoušky se vydá certifikát, který se pak použije pro výrobovou řadu. A právě tento certifikát je důležitý pro držitele zbraní. V případě výskytu problémů

⁴⁴ Komenda Jan, Zbraně a střelivo mezi paragrafy: zákon o střelných zbraních a střelivu s komentářem. druhé. Brno: Jan Komenda vlastní náklad, 2003. ISBN 80-239-0515-5. str98-99

je oprávněn správní orgán vyžadovat po držiteli zbraně vysvětlení, ve kterém bude požadovat zjišťovat, jakým způsobem postupoval držitel při zabezpečení. V případě, že předloží certifikát, je jasné, z jakých předpokladů vycházel. V případě, že si držitel zbraně pořídí skříň bez certifikátu, může se dostat do oblasti deliktu spáchaného z nedbalosti, kdy spoléhal na nějaké skutečnosti bez přiměřených důvodů. (Bez certifikátu není možno vědět, že úložiště splňuje požadované parametry.) Po zavedení těchto pravidel ukládání se začaly objevovat otázky, zda-li je možné certifikát nahradit znaleckým posudkem. K této otázce je třeba přistoupit tak, že se podíváme na způsob hodnocení. Jak jsem již řekl, certifikát se vydává na základě destruktivních zkoušek a laboratorních hodnocení použitého materiálu. Toto u znaleckého posudku není možné. Znalec hodnotí na základě obecných informací o konstrukci, odhadovaných vlastnostech materiálu apod. Tímto stanovení nelze však dosáhnout přesnosti. Takto lze pouze odhadnout, zda má skladovací schránka 14 RU a nevyhovuje či 15 RU a již lze použít. Tyto skutečnosti potvrzuje i přední český výrobce sejfů a trezorů fa. Safetronics⁴⁵, které se na svém webu k této problematice vyjadřuje s tím, že posudek znalce lze v omezené míře použít u starších výrobků, kdy se certifikáty nevydávaly, avšak zároveň připouští, že posudky neuznávají ani pojišťovny, ani téměř žádné další instituce.

Pro zbraně v počtu do 20 ks a do 20000 ks nábojů je třeba zvolit již trezor nebo trezorovou místnost, která splňuje požadavky bezpečnostní třídy I, dle ČSN EN 1143-1. Je zde ale otázka, zda-li by bylo možné rozdělit počet zbraní do více trezorů, aby se držitel dostal pod počet 10 ks. Dřívější výklady se klonily k tomu, že toto není možné a jednalo by se o obcházení zákona. V tomto bodě však došlo k posunu, kdy tento byl prezentován na valné hromadě sdružení Lex dne 27.10.2012. Zde byla jako host přítomná Mgr. Milena Bačkovská - vedoucí oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství odboru bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra České republiky. Tato zde prezentovala názor ministerstva vnitra, že je možné množství zbraní dělit do více trezorů⁴⁶. Jde v podstatě o to, aby se případnému pachateli TČ ztížil přístup ke zbraním. Je tedy jedno, jestli jednou překonává silnější zabezpečení nebo dvakrát slabší. Ve výsledku by jej to mělo zdržet přibližně stejný čas.

45 Časté otázky -Safetronics Praha, [online]; cit [25.11.2012] dostupné na <http://www.safes.cz/userstext.php?id=14>.

46 Střelectví.cz- skladování zbraní, Internetové diskusní fórum, [online]; cit [10.12.2012] <http://www.strelectvi.cz/forum/skladovani-zbrani-t1283-160.html> a informační buletin společnosti Lex říjen/listopad 2012, [online]; cit [20.12.2012] dostupný skrze fórum na adrese: www.gunlex.cz.

Jako poslední je stanovena hranice pro více než 20 ks. zbraní či více než 20 000 ks. nábojů. Zde je třeba k uložení použít vhodný trezor, trezorovou místnost či samostatný objekt. Kromě stanovené odolnosti, kdy je opět požadována I. bezpečnostní třída, je nutno toto kombinovat ještě s elektronickým zabezpečovacím sst.

Požadované zabezpečení je znázorněno v tabulce č. 3:

Tabulka č. 3

počet zbraní	počet nábojů	požadované zabezpečení
0 – 2	0-499	"vhodné zabezpečení"
3 – 10	500 – 9 999	uzamykatelná schránka 15 Ru, zvláštní zámek se zvýšenou odolností kat .A
11 – 20	10000 – 19 999	trezor/ trezorová místnost I. Bezpečnostní třída
20 +	20 000 +	komorový trezor / samostatný objekt dveře I. Bezpečnostní třída + elektronické zabezpečení

4.2 Půjčování zbraní

V tomto bodě se nebudu zabývat komerčním půjčováním zbraní na střelnicích, ale na půjčování zbraní mezi dvěma držiteli ZP. Tato problematika se objevuje v připomínkovém řízení téměř při každé novelizaci.

Současná úprava je řešena trochu šalamounsky. V podstatě se o ní zákon nikde explicitně nezmiňuje. V ZZS je řešeno pouze nabytí zbraně (§8) a svěření zbraně osobě nevlastnící ZP (§59). Nabytí zbraně je ve své podstatě trvalou záležitostí, kdy se stává držitel ZP majitelem zbraně. Naproti tomu ustanovení o svěření zbraně řeší případ, kdy jeden ZP má a druhý ne. Osoba, která má zbraň svěřenou, s ní manipuluje pouze pod dozorem. Ustanovení o půjčování tedy zcela chybí. Osobně zapůjčenou zbraň chápu jako takovou, kdy vlastníkem je osoba A, která umožní, aby po stanovenou dobu osoba B se zbraní nakládala v rámci stanovených limitů a na svou odpovědnost.

K této otázce byl již dříve vznesen dotaz na MV ČR,⁴⁷ kdy toto zaujalo takový postoj, že v případě zbraní kat. B je potřeba si vyřídit tzv. nákupní povolení (dle §5 ZZS) to je však po novele z r. 2008 omezeno již jen na 12 měsíců, poté si musí případně osoba vyřizovat nové včetně povinnosti platit administrativní poplatky. Někdy je v praxi vyžadováno pracovníky OZSBM ještě sepsání písemné smlouvy o půjčce. Toto má za účel, aby bylo jasné dokladovatelné, od kdy do kdy se zbraní nakládá která osoba. Tento

⁴⁷ Stanoviska MV CR, [online]; cit [1.11.2012] <http://www.mvcr.cz/soubor/zbrane-pujcovani-pdf.aspx> .

požadavek však není legální vzhledem k tomu, že toto neukládá žádná z norem, nemůže na tomto požadavku správní orgán trvat jako na nezbytné podmínce. To, že přesto toto některé OZSBM dělají, dokládají zkušenosti jednotlivých držitelů zbraní.⁴⁸ Dále zbraň kat. A není možné zapůjčit vůbec, zbraň kat. C je možné libovolně půjčit osobě mající příslušnou skupinu ZP a zbraň kat. D je možno zapůjčit libovolně osobě starší 18 let. Se zbraní je nutno ještě předat osobě, která si od nás zbraň zapůjčila průkaz zbraně, který dokládá, že je zbraň řádně registrována. Při zapůjčení zbraně by tedy osoba měla mít s sebou svůj ZP, řádně vydané nákupní povolení, smlouvu o zápůjčce a průkaz zbraně.

4.3 Prodej zbraně

Pokud se majitel zbraně rozhodne jí prodat, má v zásadě dvě možnosti. První je svěření zbraně koncesovanému obchodníkovi, který se postará zároveň o většinu formalit. Za toto si ovšem naúčtuje provizi, a proto většina osob volí formu osobního prodeje.

Prodej již používané zbraně se skládá ze dvou stran. Stranou A je kupující. Podmínky, které musí splnit kupující, jsou v podstatě stejné, jako kdyby kupoval zbraň novou. Tedy podle kategorie zbraně musí vlastnit ZP příslušné skupiny, mít vydanou výjimku ze zákona pro zbraň kat. A či vystavené nákupní povolení pro kat. B (tomuto jsem se věnoval již v části 3). Zajímavější je to na straně prodávajícího. Prodávající má při prodeji několik povinností a musí ohlídat několik aspektů. Tím prvním je, že vlastnictví zbraně může převést pouze na oprávněnou osobu. Tedy osobu vlastníci veškeré potřebné oprávnění. Před prodejem se doporučuje provést kontrolu dokladů. Při předložení dokladů je třeba provést kontrolu schody osoby na dokladu a osoby doklad předkládající. Hůře se ale ověří, jestli se jedná o platný doklad. Z nejrůznějších důvodů může být předkládán neplatný doklad. Kromě obecných skutečností, které zneplatní doklad jako je jeho nečitelnost, narušenost celistvosti aj. může být doklad nahlášen jako odcizený či ztracený. Dnes je poměrně rozšířenou praxí domlouvání si koupě předem se všemi podrobnostmi. V rámci tohoto si mohou strany prodeje sdělit čísla dokladů, která je možno ověřit v databázi neplatných dokladů. Tuto databázi bezplatně poskytuje na svém webu ministerstvo vnitra (<http://aplikace.mvcr.cz/neplatne-doklady>). Databáze však není aktualizována online, ale aktualizuje se dávkově jednou denně. Toto ověřování není však zákonem vyžadováno, pouze se k němu v praxi došlo jako k

48 Střelectví.cz- zapůjčení zbraně, Internetové diskusní fórum,[online]; cit [20.10.2012]
<http://www.strelectvi.cz/forum/zapujceni-zbrane-t1522.html> .

jakémusi bezpečnostnímu opatření, aby nedocházelo při soukromém prodeji zbraní k nežádoucím excesům.

Pokud má kupující všechny potřebné doklady, sepíší spolu strany již jednou zmíněný formulář o nabytí vlastnictví nebo převodu vlastnictví zbraně (viz příloha č. 2). Tento je třeba vyhotovit ve dvou kopiích, kdy každá ze stran si ponechá jeden a s tímto se dostaví ve lhůtě 10 pracovních dnů na svůj příslušný OZSBM, kde provede jedna strana odhlášení a druhá přihlášení. Přestože občanský zákoník neukládá při prodeji tohoto duhu věci obligatorně písemnou formu kupní smlouvy, je doporučováno ji přesto vyhotovit.⁴⁹ Jednak je kupní smlouva jediný doklad o dohodnutých podmínkách prodeje, což může být důležité při pozdějších sporech, ale zároveň slouží stranám jako nabývací doklad, případně potvrzení o zaplacení či předání zbraně. Jedna z forem kupní smlouvy, která je sestavena s ohledem na tyto požadavky, je k dispozici jako příloha č. 3. Pokud se jedná o zbraň kat B, je třeba, aby si prodávající vyžádal předložení nákupního povolení. Bez tohoto nemůže zbraň kat. B prodat. Nákupní povolení, je jak jsem se již zmínil, rozhodnutí vydané jako individuální správní akt vůči konkrétní osobě. Výtisk tohoto rozhodnutí je v majetku osoby, jíž je vydané. Do doby, než provede registraci zbraně, je spolu s formulářem o převodu vlastnictví zbraně jediným dokladem ke zbrani. Vzhledem k potřebě prodávajícího mít doklad o tom, že zbraň prodal na základě řádného nákupního povolení, řeší se toto předáním kopie tohoto rozhodnutí. Samozřejmostí je předložení originálu prodávajícímu, který si může ověřit schodu. Vidimace této listiny se nepožaduje. Následuje již jen zaplacení kupní částky a předání zbraně. Nyní následuje již administrativní část. Již jsem se zmínil, že jak kupující, tak prodávající se musí dostavit do 10 pracovních dnů na OZSBM. Pro kupujícího je toto stejné jako kdyby kupoval zbraň novou. Proávajícímu zbyl po prodeji ještě navíc průkaz zbraně. Tento odevzdává spolu s formulářem o převodu zbraně na OZSBM. Kopii nákupního povolení kupujícího a kupní smlouvu pouze předkládá k nahlédnutí. OZSBM jako správní orgán provede ohlášení zbraně, učiní zápis změny do spisu uživatele, učiní záznam o převodu zbraně v IS D-Zbraně a skartuje nyní již neplatný průkaz zbraně.

⁴⁹ Komenda Jan, Zbraně a střelivo mezi paragrafy, 2. vydání Brno: Jan Komenda vlastní náklad, 2003. ISBN 80-239-0515-5, str.81.

4.4 Úprava či zničení zbraně

V tomto bodě se budu zabývat změnami na zbraních. Jedná se v podstatě o změnu kategorie zbraně. Existují dva směry případných změn. První je z nejpřísnější kat. A na méně kontrolovanou kategorii D. Druhý směr je logicky opačný z nejméně kontrolované kat. D na přísněji kontrolované kategorie A,B či C.

V zásadě jde o to, dosáhnout úpravou některé z hlavních částí posunu užitných vlastností zbraně. Z technického hlediska jde nejčastěji o změnu hlavně, spoušťového mechanismu apod. Toto platí i pro případné znehodnocení zbraně nebo výroby jejího řezu. Jak změnit kategorii zbraně? Nejprve se musíme rozhodnout jakou zbraň máme a jaký má být výsledek. V praxi se objevují tři varianty. Dvě legální a jedna nelegální a stíhaná. První variantou je případ vlastnictví zbraní kat A,B,C, na které je potřeba vlastnit ZP. Majitel se z nějakého důvodu rozhodne, že již takovou zbraň nechce a rád by z ní měl zbraň nepodléhající registraci. Nabízí se řešení nechat znehodnotit zbraň a tímto z ní vytvořit zbraň kat. D, na kterou není již žádného povolení třeba. Druhou z legálních variant je vlastnictví zbraně kat. C,B, kdy se majitel rozhodne změnit parametry tak, že výsledná zbraň spadá do kat B, A. Toto se děje např. při výrobě tzv. Lupary (obranné brokovnice s krátkou hlavní). Poslední možností, která se občas vyskytne, je vlastnictví zbraně nepodléhající registraci a její protiprávní reaktivaci⁵⁰ této nelegální činnosti se však zde nebudu věnovat a zmiňuji jí pouze pro úplnost výčtu.

Změna kategorie ze správního hlediska:

ZZS pamatuje na tyto případy v §63. Zájemce o takovouto akci musí podat na příslušném OZSBM žádost o povolení zničení zbraně. K žádosti žadatel přikládá následující:

- pokud je zbraň kulturní památkou, tak vyjádření orgánu památkové péče
- zbraň
- průkaz zbraně.

Tato žádost je pak následně posuzována ve správním řízení. Dochází tady však k narušení předepsaných lhůt a to zákonnou povinností OZSBM, kdy tento musí v souvislosti se žádostí, nechat příslušným oddělením kriminalistické techniky a expertíz (OKTE) vypracovat posudek, zdali zbraň nevykazuje schodu se stopami z nevyřešených

50 Např. Prodávali samopaly, granáty i pistole s tlumiči- Idnes.cz [online]; cit [1.11.2012]
http://olomouc.idnes.cz/prodavali-samopaly-granaty-i-pistole-s-tlumici-ted-stoji-pred-soudem-1j3-/olomouc-zpravy.aspx?c=A110523_1590140_olomouc-zpravy_stk.

případů. (Zdali nemohl být se zbraní spáchán trestný čin.) Zde právě dochází k narušení procesních lhůt. Vzhledem k současnému personálnímu stavu u PČR je téměř pravidlem, že OKTE nestihne vypracovat posouzení dříve než za 6-9 měsíců. Je to dáno také tím, že OKTE má volnost zpracovávat došlé případy dle jejich důležitosti, kdy přednost mají trestní věci a pak až tyto „ civilní “ věci. Rychleji jsou zpracovávány takové případy, kdy došlo k destrukci zbraně, a tudíž není možnost získat stopy např. provedením zkušební střelby. Pokud tedy shromáždí správní orgán veškeré podklady, vydá formou rozhodnutí povolení ke zničení zbraně či výrobě jejího řezu.

Následuje již jen fyzická úprava zbraně za podmínek stanovených ve vyhlášce Ministerstva průmyslu a obchodu č: 371/2002 Sb. v platném znění, kterou se stanovuje postup při znehodnocování zbraní a střeliva a výrobě jejich řezů. Takovouto činnost nemůže však držitel zbraně vykonat sám, ale musí to pro něj učinit držitel příslušné skupiny zbrojní licence. Poté, co je zbraň zničena, vydá o tomto držitel zbrojní licence potvrzení, které musí opět předložit držitel zbraně správnímu orgánu, aby tento mohl zbraň odhlásit.

Poněkud odlišný je postup u změny kategorie zbraně z nižší do vyšší. Jako příklad použiji změnu z kat. C na kat. B. Pro obě kategorie je potřeba k držení ZP. U kat B je navíc k získání potřeba ještě nákupního povolení. Pokud se majitel zbraně rozhodne pro tuto změnu, musí nejprve absolvovat podobnou proceduru, jako by zbraň ničil. Tedy požádat o povolení, kdy OKTE provede před úpravou zbraně balistické zkoušky (úpravou zbraně dochází ke změně zanechávaných markantů). Po vydání kladného stanoviska si musí majitel zbraně zažádat o nákupní povolení pro zbraň kat. B. Vzhledem k současnému omezení platnosti nákupního povolení na 12 měsíců od vydání, je vhodné o vydání povolení žádat až po vyjádření OKTE (k době viz předchozí text). Pokud má držitel zbraně vydané potřebné doklady, musí o úpravu opět požádat držitele příslušné zbrojní licence (sk. A- úpravy, opravy, znehodnocení zbraní či střeliva). Po provedené úpravě musí opět zbraň předložit na OZSBM k provedení registrace, kdy zbraň je přeregistrována na novou kategorii, což doprovází i vydání nového PZ.

4.5 Omezení při zacházení se zbraní

Pravidla pro zacházení se zbraní jsou poměrně jasně vyjádřena v § 29 ZZS. Jsou zde

stanoveny jak povinnosti držitele zbraně, tak i výčet věcí, které nesmí činit. Veškeré povinnosti mají odraz v některém ze správních deliktů. V tomto oddílu se chci zmínit pouze o některých, které nejvíce ovlivňují držitele samotného. Zmíněním těchto odlišností chci ukázat, jak může být ovlivněn život držitele zbraně, a to dokonce pod hrozbou sankcí⁵¹.

Jedním z nejlogičtějších omezení je zákaz konzumace alkoholu či jiných omamných látek (dle §29 odst.3 písm. b) ZZS). Toto není nic neočekávaného, stejně tak to platí např. pro řidiče, piloty, lékaře a mnohé další. V těchto případech je účelem omezení, aby osoby, které vykonávají potencionálně nebezpečnou činnost, tak činily bez vymizení či snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností.

Méně očekávanou je však povinnost nakládat se zbraní skrytě. Tedy pokud má držitel zbraň na místě veřejně přístupném zbraň, a to jedno jestli v režimu držení či nošení, musí ji mít skrytě. Nebylo by to však pravidlo, aby z něj nebylo výjimek. První jsou myslivci, tedy konkrétně držitelé ZP sk. C- tito jsou oprávněni nosit zbraň viditelně „ v místech, kde jsou k tomu oprávněni dle zvláštního pr. předpisu. Tedy typicky v honitbách. Další zajímavou výjimkou jsou zaměstnanci ostražky ČNB a městských či obecních policí. Tito mohou zbraň nosit viditelně ovšem pouze v souvislosti s výkonem své práce. Dříve byla ještě možnost pro držitele ZP sk.D pracující u bezpečnostních agentur nosit při práci viditelně dlouhou zbraň. Toto je však již zrušeno. A tak pro všechny ostatní, kterých se netýkají výjimky, zůstává pouze možnost zbraň držet či nosit skrytě a používat ji pouze na schválených střelnicích mimo případy, které se dotýkají krajní nouze a nutné obrany⁵² či se zbraň použije v rámci oprávněného použití zbraně⁵³ Velmi zajímavým omezením pro držitele střelné zbraně je ustanovení §60 ZZS, tedy držení a nošení zbraně při zvláštních příležitostech.

§ 60 Osoba, která se účastní veřejných shromáždění, slavností, sportovních podniků nebo lidových zábav, může na těchto akcích nosit zbraň, pouze

- a) drží-li zbraň k provozování zábavné střelby v komerčních nebo obdobných střelnicích,
- b) podílí-li se se souhlasem pořadatele na zabezpečení akce, jejíž součástí je střelba,
- c) zabezpečuje-li úkoly podle zvláštního právního předpisu, 10) nebo
- d) pokud je to nezbytné k ochraně života, zdraví nebo majetku, a nošení zbraně povolí útvar policie příslušný podle místa konání akce.

Pokud se podíváme na písm a) , je bezproblémové a pamatuje na provoz pouťových

51 Komenda Jan, Zbraně a střelivo mezi paragrafy, 2. vydání Brno: Jan Komenda vlastní náklad, 2003. ISBN 80-239-0515-5, str.63.

52 §28 a § 29 z.č. 40/ 2009 Sb. trestní zákoník, v platném znění. + §2 odst.2 z.č.2000/1990 Sb. o přestupcích, v platném znění.

53 §32 z.č.40/2009 Sb. trestní zákoník, v platném znění.

střelnic, které jsou již tradiční součástí českých zábavních poutí. V písm b) je pamatováno na účastníky, kteří vytváří program např. v poslední době rozšířené rekonstrukce bitev apod. Pozor nejedná se o organizátory akce (tedy osoby zajišťující bezproblémový průběh akce), tito již spadají pod písm. d). Písmeno c) pamatuje na zaměstnance obecních a městských policií, jejichž zbraně spadají pod ZZS, či příslušníky PČR používající soukromou zbraň v rámci oprávnění z.č. 273/2008 Sb.

Pro tuto práci je však nevýznamnější písm. d). V tomto bodě, je v podstatě vysloven zákaz na takovýchto akcích nosit zbraň. (Nikoliv však zbraň držet.) Pokud nějaká osoba chce na takovéto akci nosit zbraň za účelem ochrany zdraví, života či majetku, je nutné požádat místně příslušný útvar PČR⁵⁴ o vydání povolení. Zde je podstatná výjimka z ostatních žádostí. Zatímco u jakýchkoliv jiných žádostí, o kterých jsem se zatím zmiňoval, řeší veškeré žádosti OZSBM příslušné dle místa bydliště žadatele, tak tuto žádost řeší nikoliv OZSMB, ale řeší jí místně příslušný útvar PČR- tedy v Praze místně příslušné Místní oddělení PČR (MOP PČR) nebo mimo Prahu Obvodní oddělení PČR (OOP). Proč takováto změna? Vychází to z organizační struktury PČR, kdy území republiky je členěno do příslušnosti jednotlivých MOP a OOP, které jsou primárně odpovědné za udržení pokojného stavu v rámci svého služebního obvodu⁵⁵, proto je na nich, aby v případě nějaké mimořádné události přijala příslušná opatření. Z této logiky právě vychází toto ustanovení, kdy si právě základní útvar v místě konání akce vyhodnotí, jestli nošení zbraní může přispět ke zhoršení bezpečnostní situace či nikoliv.

Proč vůbec vzniklo toto omezení? Při větší koncentraci osob na jednom místě může s přihlédnutím k současným socio- kulturním zvyklostem znamenat již pouhá přítomnost zbraně možnost vzniku paniky a jiných neadekvátních reakcí.

4.6 Ztráta zbraně

Ztráta zbraně je sice nemilou, ale přesto se stávající událostí. Ze správního hlediska se dostáváme do oblasti deliktní. V první řadě dochází k porušení §29 ZZS, kde v písm. a) je povinnost dbát zvýšené opatrnosti a v písm. c) zabezpečit proti ztrátě, zneužití či odcizení. Porušení této povinnosti má za následek řízení o přestupku. (dle §46

54 Teryngl Jiří, Kreml Antonín, Zákon o zbraních a střelivu s komentářem, 1. vydání, Orac, Praha 2004, ISBN80-86199-81-9, str.115.

55 Čl. 4 ZPPP č.180/2012 o plnění úkolů pořádkové policie, v platném znění.

z.č.200/1990 Sb). Co však má za povinnost držitel zbraně v případě její ztráty? - Neprodleně ohlásit její ztrátu nejbližšímu útvaru PČR⁵⁶. Tento útvar vydá potvrzení o přijatém oznámení, s kterým se následně dostaví držitel na OZSBM, kde je věc dále řešena. V případě nálezů je nutno, aby OZSBM zajistilo balistické zkoumání, jestli po dobu, kdy zbraň nebyla pod kontrolou oprávněné osoby, nedošlo k jejímu zneužití k páčání trestné činnosti. Pokud k takovému zjištění nedošlo, může správní orgán vydat rozhodnutí a věc protokolárně vrátit oprávněnému majiteli.

Se ztrátou zbraní v kontextu bezpečnostní správy souvisí ještě činnost PČR. Útvar, který přijme oznámení o ztrátě, je povinen učinit vhodná opatření. Zejména je nutno pátrat po zbraní. Toto pátrání může mít nejrůznější podoby, kdy nejvíce viditelnou je v případě ztráty zbraně v terénu zahájení pátrací akce s využitím rojnice. Masové nasazení sil a prostředků je v tomto případě dáno do poměru s potencionální možností zneužití zbraně v případě nálezů neoprávněnou osobou.

4.7 Úmrtí držitele

Smrt je nedílnou součástí života. Vzhledem ke zvláštnímu charakteru zbraně jako věci, je potřeba upravit okolnosti po smrti oprávněné osoby.

Tímto tématem se zabývá §65 ZZS. V momentě, kdy dojde ke smrti držitele, přestávají být zbraně pod kontrolou oprávněné osoby. Zákon ukládá povinnost dalším osobám, které s držitelem žily ve společné domácnosti, informovat o této skutečnosti kterýkoliv útvar PČR. Toto je druhý ze tří případů, kdy do problematiky zbraní a střeliva přímo vstupuje jiný útvar než OZSBM. Pokud přijme útvar PČR oznámení o úmrtí držitele, o oznámení vydá potvrzení a přijme příslušná opatření. To se liší, jestli jde o útvar místně příslušný či jiný. Jiný útvar cestou operačních středisek předá informaci o této skutečnosti místně příslušnému útvaru, který vyjede na místo, kde zajistí zbraně, střelivo, ZP a PZ zemřelého. Věc zaeviduje v sst. ETR a osobě, která zbraně vydala, předají potvrzení, ve kterém jsou přesně sepsány druhy a množství zbraní a streliva. Takto zajištěné zbraně následně předávají na místně příslušné OZSBM, které dále informují soudem určeného notáře, který zpracovává dědické řízení. Do skončení dědického řízení jsou zbraně bez oprávněného majitele, tudíž je má ve své úschově PČR.

⁵⁶ §29 odst. 1 písm. g) z.č. 119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu, v platném znění.

V této souvislosti došlo ke změně v souvislosti s novelou zákona o specifických zdravotnických službách z r. 2011. Do té doby v případě úmrtí osoby mimo zdravotnické zařízení, přivolával lékař zdravotnické záchranné služby na místo úředního lékaře (koronera), kdy zároveň s ním na místo vyjížděla i PČR, která v rámci lustrace zemřelého v evidencích zjistila, že je držitelem zbraní a při provádění ohledání místa činu zadokumentovala zbraně a tyto mohla zároveň zajistit. Při dnešní úpravě došlo v rámci úspor k omezení přivolávání úředního lékaře a lékaři ZZS informují PČR o úmrtí pouze v podezřelých případech. Pozůstalí tak často o skutečnosti informovat PČR a zbraně odevzdat neví, nebo tuto povinnost splní až po delším čase. Během tohoto se však dochází k nastolení protiprávního stavu, kdy není nad zbraněmi kontrola oprávněnou osobou. (Pokud však nedojde k nějakému excesu, se toto jednání zpravidla neřeší sankcemi s přihlédnutím k narušení života pozůstalých úmrtím zesnulého.)

4.8 Kontroly

Posledním ze zvláštních okolností, se kterými musí držitel zbraně či střeliva počítat, jsou kontroly. Účelem kontrol je samozřejmě zajistit dodržování stanovených povinností. Kdo kontroluje? Souhrnně se dá říci, že PČR a v některých případech i obecní či městská police. Kontrolní činnost můžeme rozdělit na plánovanou a náhodnou. Do náhodné kontrolní činnosti se zapojují především policisté v přímém výkonu (tzv. na ulici), kteří se v rámci hlídkové činnosti mohou setkat s držitelem zbraně. Zde záleží, zda má držitel zbraň pouze u sebe či došlo k nějakému protiprávnímu stavu. Pokud nedošlo k protiprávnímu jednání, může policista v terénu pouze zkontrolovat doklady ke zbraní. Samozřejmě pokud dojde k protiprávnímu jednání, nastupují další oprávnění dle zákona o PČR (z.č. 273/2008 Sb) např. dle § 35 - prohlídka osoby, vydání a odebrání zbraně, §42 zastavení a prohlídka dopravního prostředku, či §18 vyžadování pomoci a §67 získávání informací v souvislosti s odhalováním a šetřením přestupků. Na tato oprávnění policistů často zapominají kontrolované osoby s tím, že ZZS jim ukládá taxativně vyjmenované povinnosti a jiné zákony je nezajímají. Toto je však mylná úvaha, protože v případě kontrolní činnosti lze oprávnění ze zákona o PČR považovat za lex specialis. ZZS skutečně nějaké kontroly řeší a to kontroly plánované. Tedy takovou kontrolu, kdy dochází k preventivní kontrole ve stanovených případech. Mezi povinnosti držitele ZP (§29 ZZS) patří i povinnost

předložit příslušnému orgánu (OZSBM) na výzvu ke kontrole zbraň kat A.B.C a střelivo do těchto zbraní a příslušné doklady. Druhým případem, kdy ZZS výslovně řeší kontrolu zbraní, je povinnost držitele zbraně kat A. umožnit vstup PČR do obydlí za účelem kontroly zabezpečení zbraně kat A. (§ 29 odst. 1 písm. n) ZZS). Jako jakási generální klauzule o kontrolách pak v ZZS vystupují § 75, §75a . V těchto jsou zmíněny obecné rámce kontrolní činnosti, tedy oprávnění kontrolovat povinnosti stanovené v ZZS. Způsob těchto kontrol poté pro PČR stanoví interní předpis⁵⁷.

4.9 Problematické části

Nyní se podívám na problematické skutečnosti této části. Jako první se pozastavím u zabezpečování zbraní a střeliva. Jak jsem již zmiňoval, tak u počtu dvou uskladněných zbraní je použit pojem vhodné zabezpečení. Vzhledem k tomu, že zatím neexistuje žádná judikatura k tomuto problému, je zde dán velký prostor pro správní uvážení při projednání případného přestupku na OZSBM a stanovení hranice správním orgánem toho, co lze ještě považovat za vhodné zabezpečení.

Další problém, který nastává, je zavedení nového pojmu v §58- přechovávané zbraně. Tento pojem je zaveden jako zkratka pro uschované, uložené nebo uskladněné zbraně. Zde opět narážíme na terminologickou nejednotnost, která se line celým ZZS. Jak jsem se již zmínil, pro zbraně jsou zavedeny dva stavy- zbraně nošené nebo držené. Zbraně se ukládají pouze ve stavu obdobném držení (tedy vybité- náboje zvlášť- §58 odst. 6 ZZS) narážíme na možné kombinace. Tedy uskladněné zbraně můžeme mít mimo zbraňovou skříň až 2 ks, kdy rovněž 2 ks zbraní může mít držitel ZP skupiny E u sebe v režimu nošení (§28 odst.4 písm. c) ZZS). Tedy v souladu se zákonem se mohou nacházet až 4 ks zbraní mimo předepsanou uzamykatelnou schránku. Kvůli nevhodné terminologii, kdy se zákonodárce nedrží svých vlastních pojmů, dochází k prolomení účelu zákona. Kdy účelem je zabránit možnému zneužití většího počtu zbraní.

Další problém při zabezpečování zbraní nastává u většího počtu zbraní či střeliva a to u počtu nad 20 ks zbraní či 20 000 ks střeliva. Zde je předepsáno doplnění trezoru předepsané odolnosti o elektronické zabezpečovací zařízení. Vzhledem k tomu, že odkaz na jinou právní normu, která stanovuje technické požadavky (konkrétně NV č.338/2002 Sb.) se zaměřuje pouze na technické podmínky mechanické odolnosti a

⁵⁷ ZPPP č. 142/2010 o dohledu a dozoru na úseku zbraní ,střeliva,výbušnin a bezpečnostního materiálu, v platném znění.

zcela zapomíná stanovit požadavky na elektronické zabezpečovací zařízení, se dostáváme do situace, kdy je stanoveno, že musíme mít nějaké el. zabezpečení, ale již se neřeší jaké. Tedy pod pojmem elektronické zabezpečovací zařízení si můžeme představit od žárovky, která se rozsvítí při otevření trezoru, až po kompletní sofistikované sst. napojené na pult centralizované ochrany.

Problematika prodeje a převodů zbraní a střeliva:

Tato oblast je téměř bezproblémová, až na malou drobnost. V případě prodeje zbraně kat. B- tedy takové, která se prodává na nákupní povolení (příloha č. 4), nemá prodávající možnost ověřit si z textu rozhodnutí, jestli nebylo již použito pro jinou zbraň. Samozřejmě se prodávající nedopouští deliktního jednání, protože jedná v dobré víře, ale kvůli vícenásobnému použití jednoho nákupního povolení může dojít ke ztrátě zbraně ze systému. Tato šance je malá, ale je.

Věčný problém, který přehlíží doposud všechny naše zbraňové zákony, je zápůjčení zbraně. Jak jsem se již v textu zmínil, existuje výklad MV (právně nezávazný), který tvrdí, že je potřeba u zbraně kat. B mít vyřízené povolení k držení, nošení, vlastnictví zbraně atd. Toto samotné jde proti záměru zákona. Účelem tzv. nákupního povolení je regulace vlastnictví zbraní kat. B. Při zápůjčce nedochází ke změnám vlastníka, vlastník je pořád stejný. Oprávnění nosit zbraň kat. B se poznamenává do ZP, tudíž ztrácí nákupní povolení v případě zápůjčky jakýkoliv smysl (kromě přispívání do státního rozpočtu za povinný správní poplatek). Vzhledem ke specifické povaze zbraně jako hmotné věci, nad kterou chce mít společnost dohled, by toto mělo být legislativně upraveno.

S půjčováním zbraní úzce souvisí ještě jeden problém a to společné vlastnictví zbraně. V celém ZZS se předpokládá, že zbraň vlastněná na ZP, má pouze jednoho vlastníka a držitele. Chybí úprava umožňující společné vlastnictví zbraně více osobami, které vlastní ZP. (Typicky např. manželé, rodinní příslušníci apod.) Částečně by se za současného stavu dalo jít cestou dvou nákupních povolení (a dvou správních poplatků), ale již není možné zbraň najednou zaregistrovat na dvě osoby ani vydat PZ se dvěma jmény či dva PZ ke stejné zbrani. Na tuto možnost tedy zapomíná ZZS úplně.

5. Úvahy de lege ferenda

Součástí každé z předešlých kapitol byl oddíl, který pojednával o nedostatecích současného stavu právní úpravy. V této části chci za pomoci aplikace své znalosti dané problematiky navrhnout možné řešení těchto otázek.

5.1 Spolehlivost a bezúhonnost

U bezúhonnosti jsem upozorňoval na skutečnost, že v současné době je možné nahradit výpis z rejstříku trestů ze zahraničí čestným prohlášením. Možnost vylepšit tuto část vidím ve dvou cestách. První ale stále málo co řešící cestou je zavést sankci za nepravdivé čestné prohlášení. Lepší způsob, který by se dal použít, vidím v zavedení lustrace cestou nadnárodních policejních organizací typu Europol či Interpol. Již současné mezinárodní dohody umožňují skrze tyto organizace výměnu informací. Skrze informační sst., které tyto organizace spravují, by byla jednoduchá cesta, jak získat informace, jestli osoba spáchala na území cizího státu nějaký trestný čin. Tímto způsobem by došlo k eliminaci vlivu žadatele například při úmyslném zatajení informací při vystavení nepravdivého čestného prohlášení. Zároveň by se eliminovala možnost, že se OZSBM nedozví o případném pobytu v zahraničí, a tudíž by nevyžadovalo příslušné doklady.

Navrhovaná úprava:

§ 22/5

Příslušný útvar policie požádá za účelem posouzení bezúhonnosti a spolehlivosti fyzické osoby mezinárodní policejní organizaci o informace umožňující zjistit, zdali se osoba nedopouštěla na území cizího státu trestné či přestupkové činnosti. V případě kladného zjištění je příslušný útvar police oprávněn požádat cestou mezinárodní spolupráce o konkrétní údaje o protiprávní činnosti žadatele v rozsahu nutném pro posouzení bezúhonnosti a spolehlivosti žadatele.

§24/2 se ruší.

Spolehlivost:

Jak jsem již psal, kromě obdobného problému s pobytem v zahraničí, je zde problém v roztržitosti evidence přestupkového jednání. V posledních dvou letech se tato problematika dostává do zájmu veřejnosti nikoliv v souvislosti se zbraňovou tematikou, ale v návaznosti na opakující se drobnou majetkovou a pořádkovou kriminalitu. Problém s roztržitostí evidence přestupků spatřuji ve vytvoření centrálního registru

přestupků, kdy dotazem do tohoto sst, by bylo možno získat souhrnné a aktuální informace o přestupcích žadatele, obdobně jako je tomu u rejstříku trestů.

Navrhovaná úprava: v této chvíli budu vycházet z předpokladu, že již bude zaveden funkční centrální registr přestupků.

§23/3 zní: Příslušný útvar policie požádá za účelem posouzení spolehlivosti žadatele dle odst.1 písm. c , o výpis z centrální evidence přestupků. Informace se předávají v elektronické podobě a to způsobem umožňující nepřetržitý dálkový přístup.

5.2 Zbrojní průkaz skupiny C- k loveckým účelům

Jak jsem již zdůvodnil, vidím jako špatné propojení požadavku na lovecký lístek a skupiny ZP. Nápravu tohoto stavu vidím v návratu v předchozí úpravu, kdy nebyl k získání zbrojního průkazu sk. C lovecký lístek potřeba. Oddělení těchto dvou věcí je nejen smysluplné, ale i ulehčí administrativní stránku věci jak správnímu orgánu, tak i žadateli.

Navrhovaná úprava:

§ 17 odst. 3 se ruší.

5.3 Zakázané zbraně a doplňky a střelivo

Co se týče zakázaných zbraní a jejich doplňků, včetně střeliva do těchto zbraní bylo by dle mého názoru prospěšné predefinování této kategorie. Do kategorie zakázaných zbraní by mělo spadat co nejmenší množství zbraní. Vzhledem ke konstrukci celé zbraňové problematiky je u legálních zbraní malé riziko jejich zneužití, tudíž restrikce takového druhu jsou zbytečné. Méně zákazů je v tomto případě lepší např. proč by zájemce nemohl mít původně „vojenskou“ zbraň v držení. Střílet z ní by stejně mohl jen na střelnici, která je schválena pro střelbu z takové zbraně.

Jako další vhodnou změnu bych viděl přeřazení některých střel s řízenou deformací ze zakázaných do povolených. Toto je odůvodněné zejména skutečností, kdy střela s řízenou deformací je při oprávněném použití daleko méně nebezpečná pro okolí než standardně používané celoplášťové střelivo (FMJ). V zakázaném střelivu bych ponechal pouze takové, kdy se jednotná střela v cíli rozpadá a neumožňuje tak provést následnou forenzní identifikaci.

Zakázané doplňky zbraní bych opět vyjmul z kat. A a přesunul do kategorie B (na

povolení).

Tlumiče a laserové zaměřovače. : v současnosti je tlak na snižování škodlivých efektů střelby na okolí. S rozrůstající se zástavbou byl již v ČR v souvislosti s hlukem střelby zastaven nebo omezen provoz na několika střelnicích. V případě, že by byly povoleny tlumiče hluku, bylo by možno provozovat střelbu bez negativních vlivů na okolí. Zákaz laserových zaměřovačů je opět pozůstatkem z minula. Zaměřovač sám o sobě má podobný výkon zářiče jako je např. ve školních ukazovátkách. Při správném použití není škodlivý. V případě oprávněné obrané střelby však takovýto doplněk usnadňuje zamíření- a tím minimalizuje riziko pro okolí. Možnost poškození zraku útočníka v momentě, kdy je proti němu vedena střelba, je zanedbatelný problém.

Navrhovaná úprava:

§4 odst.1 písm. a) bod 1, se mění : „zbraně, které nejsou ověřeny pro civilní použití, dle jiného právního předpisu.“

§4 odst.1 písm. b) bod 2, se mění: se mění na: „střelivo s jednotnou střelou, která se v cíli fragmentuje.“

§4 odst.1 písm. c) : bod 1 a 3 se ruší.

§5 písm i) zní: tlumiče hluku a laserové zaměřovače

5.4 Výroba zbraní a střeliva

Chybějící úprava samovýroby zbraní držiteli ZP je možná doplnit vytvořením nového ustanovení, které by zakotvilo základní podmínky pro tvorbu zbraní a kontrolu nad takto vyráběnými zbraněmi. Tyto rámce by však bylo ještě nutno dále podrobně upravit podzákonnými normami a to zejména prováděcí vyhláškou, která by stanovila technické podmínky, které by musela splňovat dokumentace v příloze žádosti, předpis pro ČÚZZS pro posuzování dokumentace a ČSN, v níž by byly zakotveny základní technické parametry, jenž by vyrobená zbraň musela splňovat. V tomto by bylo možno vyjít z již existujících předpisů, podle kterých probíhají zkoušky sériových zbraní. Finální posuzování bezpečnosti a funkčnosti vyrobených zbraní, by již bylo posuzováno jako u sériové výroby.

Navrhovaná úprava:

§28 odst. 7 písm. a) Držitel ZP sk. A,B,C,E je oprávněn vyrobit střelnou zbraň kat. B,C pouze po předchozím povolení příslušného oddělení PČR.

§28 odst 7 písm .b) Žádost o vydání povolení dle písm a) musí obsahovat technickou dokumentaci a popis výrobního procesu zbraně. Pokud jsou z dokumentace patrný vážné nedostatky neumožňující bezpečné vyrobení zbraně, povolení se nevydává. Dokumentaci posuzuje ČÚZZS, jehož závěry se řídí PČR.

§28 odst. 7 písm. c) před registrací zbraně vyrobené dle písm a) je nutno předložit takovou zbraň ČÚZZS k ověření dle jiného právního předpisu.

§28 odst. 7 písm. d) z vyrobené zbraně je možno střílet až po jejím zaregistrování.

5.5 Přechovávání a zabezpečení zbraní

Pro zlepšení úpravy v této oblasti je potřeba vyjít z několika skutečností a to zejména zpřesnění ustanovení, které následně ponechávají minimální prostor pro správní uvážení. Následně je třeba vydefinovat oblast, pro kterou platí jednotlivé ustanovení, a pamatovat na kombinace jednotlivých požadavků a oprávnění.

Navrhovaná úprava:

§ 2 odst. 2 písm a) bod 2: za slovní spojení „uloženou v uzavřeném obalu“ se doplňuje tečka (.) zbytek věty se ruší.

§58 odst. 2 se doplňuje: Za vhodné zabezpečení se považuje takové uložení, kdy zbraň je uložena v uzamčeném prostoru a ke zbraní nemá přístup neoprávněná osoba.

§58 odst. 4 se doplňuje: Elektronické zabezpečovací zařízení musí umožňovat dálkovou signalizaci narušení buď napojením na PCO, nebo pomocí radiového či telekomunikačního zařízení přímo oprávněné osobě, která je schopna učinit v případě signalizace odpovídající kroky.

§58 odst. 9: Kapacitu předepsaných skladovacích prostor není možno kombinovat.

§58 odst. 10: ustanovení odst 1-9 se vztahují k jedné bytové jednotce a to na všechny zbraně nacházející se uvnitř bytové jednotky s výjimkou zbraní v režimu nošení.

5.6 Prodej a převody zbraní

Při prodeji zbraní je prostor pro zlepšování současného stavu, hlavně v praktickém provedení předepsané administrativy. U zbraní kat.C, kde nemusí do hry vstupovat nákupní povolení je toto jednoduché. Problémy jsou u kat. B, tedy tam, kde se musí vzít v potaz nákupní povolení. Za současné úpravy je žadateli vydána jedna kopie rozhodnutí. Pokud tedy dochází k nákupu, musí si protistrana opatřit na vlastní náklady

kopii, aby měla pro své OZSBM doklad, že zbraň prodal za dodržení všech podmínek. Zároveň není zřejmé, jestli povolení nebylo již využito pro nákup jiné zbraně. Toto by se dalo vylepšit úpravou vydávaného rozhodnutí. V první řadě by se žadateli vydaly dva stejnopisy, kdy jeden by zůstal žadateli a předkládal by jej opět při registraci zakoupené zbraně. Druhý by zůstal prodávajícímu a použil by jej spolu s formulářem o prodeji k odhlášení. Následně by se ještě dal tento tiskopis vylepšit: první část nákupního povolení by zůstala být klasickým rozhodnutím ve správním řízení. Přílohou tohoto rozhodnutí by byl formulář o tom, kdy, jak a v kolik hodin byla zbraň prodána. Vyplněním této části nákupního povolení, by bylo jasné, že toto nemohlo být použito pro nákup jiné zbraně. Zároveň by odpadla nutnost mít další formulář- oznámení o nabytí či převodu zbraně (viz příloha č.2 - tento by zůstal pouze pro kat. C, kde se nepoužívá nákupní povolení). Současně by v této doložce byly veškeré informace o prodeji, tudíž by nebylo potřeba předkládat při registraci kupní smlouvu, ze které zjistí OZSBM převod vlastnických práv. (Tedy zakoupení zbraně.)

Navrhovaná úprava:

§ 12 odst. 9: Součástí povolení vlastnit, držet, nosit zbraň kat. B je doložka, ve které se uvedou informace o prodeji. Tato doložka nahrazuje formulář o převodu vlastnictví zbraně.

§ 12 odst. 10: Povolení vlastnit, držet, nosit zbraň kat. B se vydává žadateli ve dvou stejnopisech. Při prodeji obdrží každá ze stran jednu kopii, kterou dále předkládá orgánu PČR při odhlášení/ přihlášení zbraně.

5.7 Půjčování a společné vlastnictví zbraní

Opět se jedná o oblast, kterou současný ZZS vůbec neřeší. Tuto oblast je tedy třeba nově definovat.

V oblasti společného vlastnictví je nutnost z hlediska odpovědnosti za případné delikty vědět, kdo v daném okamžiku zbraň používá. Toto by bylo možné zajistit poměrně jednoduchým způsobem, kdy by v případě společné žádosti více osob o vlastnictví jedné zbraně vydal OZSBM tzv. záznamník provozu. - Jednalo by se o autorizovanou knihu, kam by se zaznamenávalo, kdo zbraň od kdy do kdy používal. Byla by to taková obdoba zbrojní knihy, jakou používají zbrojníci při vydávání zbraní osobám vlastníci ZP kat. D. Za vedení knihy by byl odpovědný jeden z majitelů určený při jejím vydání .

Poněkud odlišný způsob bych volil v případě zapůjčení zbraně. Z předpokládaného charakteru činnosti (tedy nejednalo by se o tak častou záležitost jako v případě společného vlastnictví), by nebylo třeba vést záznamník provozu. V tomto případě by mohlo postačit, aby byla splněna podmínka, že osoba vlastní ZP, v případě zbraně kat. B by bylo nutno, aby tato měla ve ZP zapsáno oprávnění nosit zbraň kat. B. Pokud by toto zájemce o zapůjčení splňoval, již by spolu pouze strany sepsaly smlouvu o zápůjčce, ve které by bylo zaneseno co si půjčují, kdo a od koho, s vyznačením doby, na jakou si věc půjčují. Podpisy na takovéto smlouvě by bylo nutno legalizovat, tedy úředně ověřit. Kopii smlouvy by pak měla každá ze stran u sebe a byla by povinna ji na požádání předložit orgánům PČR. Tímto by byl dán jednoznačný postup s minimální formální stránkou, ale dostatečně zajištěnou kontrolou, kdo a kdy se zbraní nakládal.

Navrhovaná úprava:

ke společnému vlastnictví:

§28 odst.7 : Dva a více držitelů zbrojního průkazu sk. A,B,C,E oprávněno požádat o zaregistrování společného vlastnictví k jedné zbraně kat. B nebo C. Příslušný orgán PČR příslušný dle místa pobytu žádosti vyhoví a vydá záznamník provozu zbraně. Do záznamníku provozu zbraně se zaznamenává: jméno a číslo ZP aktuálního uživatele, datum a čas od kdy uživatel přebírá zbraň pod svoji kontrolu. Za vedení záznamů je odpovědný hlavní vlastník uvedený v žádosti.

K půjčování zbraní:

§28 odst 8 : Držitelé ZP sk. A,B,C,E si mezi sebou mohou zapůjčit zbraň kat. B,C za podmínky sepsání smlouvy o zápůjčce, ve které musí být údaje o registrovaném držiteli a zájemci o půjčku zbraně – jméno, příjmení, datum narození číslo ZP. Dále údaje identifikující zbraň: druh, značka výrobce, vzor (model) ráže, výrobní číslo a číslo průkazu zbraně. Dále musí být v takovéto smlouvě vyznačeno datum od kdy do kdy je zápůjčka sjednána. Zbraň nemůže být zapůjčena na dobu neurčitou. Maximální délka zápůjčky je rovna kratší z dob platnosti ZP stran. U smlouvy se vyžaduje úřední ověření podpisů.

§28 odst. 9 smlouvu dle odst.9 musí každá ze stran na požádání předložit ke kontrole PČR. Po skončení zápůjčky je registrovaný držitel zbraně povinen předložit tuto smlouvu příslušnému orgánu PČR k zaregistrování této skutečnosti. Vypůjčená zbraň kat. B je možno nosit pouze za podmínky, kdy je vypůjčitel k tomuto oprávněn na

základě zápisu ve zbrojním průkazu. Nákupní povolení není u zápůjček zbraně kat. B vyžadováno.

Závěr

Ačkoliv by se z textu mé práce mohlo zdát, že shledávám stav současné zbraňové legislativy jako špatný, opak je pravdou. Český zákon o zbraních a střelivu patří ve světovém měřítku k těm vyrovnaným, jedná se o funkční celek, který v zásadě rovně přistupuje ke státní kontrole zbraní a střeliva na jedné straně a oprávněnými zájmy držitelů zbraní na druhé. Prozatím také tento zákon odolává různým tlakům zájmových společenských skupin jednajících pod vlivem paniky z některých nešťastných světových událostí. Ve své práci jsem však chtěl poukázat na skutečnosti, že na tuto oblast je třeba se dívat jako na živou a stále se vyvíjející, kdy je stálá možnost k vylepšení této právní oblasti. Snažil jsem se nejenom popsat zaběhnuté postupy z obou stran, tedy jak ty části správního procesu, se kterými se setká držitel zbraně, tak i ty části, které se týkají policejních orgánů.

Jak jsem si v úvodu předsevzal, snažil jsem se v této práci poskytnout čtenáři základní, ale přesto ucelený pohled na problematiku zbraní a střeliva. Protože na problematiku správních aspektů držitel zbraní naráží v podstatě při každé operaci se zbraní.

Práce měla dva hlavní cíle: první bylo popsání současného stavu platné právní úpravy. Toto jsem naplňoval v jednotlivých kapitolách, kdy se každá jednotlivá kapitola zabývala jednou ucelenou problematikou. Tyto pasáže zachycují platnou úpravu na úseku střelných zbraní a střeliva.

Druhým z hlavních cílů bylo nalezení problematických částí současné právní úpravy a to ať se jednalo o nejasnost formulací, tak nalezení takových oblastí, se kterými se může držitel zbraně setkat, ale současná úprava s nimi vůbec nepočítá. Vzhledem ke znalosti postupů PČR jsem nemohl opomenout ani praktickou stránku provádění některých ustanovení. Tyto zjištěné nedostatky doplňovaly vždy jako poslední podkapitola popsanou tematiku.

Kdybych skončil u tohoto bodu, jednalo by se pouze o kritickou analýzu. Vědecká práce by ale měla přinést i něco nového. Proto jsem se v návaznosti na mnou popsané problémy platné úpravy snažil v poslední části práce (úvahy de lege ferenda) navrhnout řešení. To, že jde o úvahy, mi dávalo velký prostor, jak k dané věci přistoupit. Postup mých úvah se snažil korespondovat jak se záměrem a duchem současného zákona o zbraních a střelivu, tak jsem se snažil vycházet ze současných reálných možností. Chtěl jsem se vyvarovat situaci, kdy by mé návrhy kolidovaly s legislativními omezeními či

prostě jen s technickou neproveditelností. Snažil jsem se dosáhnout minimálními úpravami maximálního efektu bez zvýšení administrativní zátěže, či nutnosti vysokých investic. Jediný z mých návrhů by se dal považovat za finančně náročný - vytvoření centrálního registru přestupků. Tento registr je však v současné době vytvářen ze zcela jiných důvodů a pouhé získávání dat v něm obsažených již sebou ponese jen minimální náklady. Výsledek tohoto zamyšlení jsem poté dopracoval až do formy legislativního návrhu konkrétního paragrafového znění možné novelizace.

Summary

Without exaggerating one could say about the legal aspect of the problems of firearms and ammunition that it stands on the edge of interest of the present juridical science. It may result from the state when the number of holders of firearms permit shows a long-term stagnation over some 300,000 people or the fact, that with legal firearms such low criminality is committed that the Police of the Czech Republic do not even keep individual records of these crimes. Nevertheless, this area is very interesting and in many cases specific.

This relative not elaborating the topic in point of law contributed to working out this Theses. The topic is Administratively Legal Aspects of Civil Possession of Firearms, which means that the dissertation does not include the complete topic of all weapons but for the purpose of this work the stuff focused only on the firearms and ammunition held by physical persons in terms of private property.

The paper itself is elaborated so that the current state of valid and efficient legislation can be described when this legislation is subject to critical analysis thereafter.

These two goals were gradually completed in individual chapters that are ordered chronologically in the way the contingent firearm holder meets them in their turn.

Problematic parts of the stated legislation are to be found always as the last sub-chapter of the given topic.

If I ended with this item, it would mean just a critical analysis. Scientific work, though, should bring something new, too. Therefore, in connection with the problems of the valid legislation described by me I tried to propose a solution in the last part of my paper (reflections “de lege ferenda”). The fact, that these are reflections that are involved, gave me a large scope how to approach the given matter. The advancement of my reflections tried to correspond both with the aim and spirit of the current act on firearms and ammunition and with my effort to start from the present real possibilities. I wanted to avoid the situation when my proposals met with legislative restrictions or just with inexecutability. In the proposed legislation I tried to reach maximum effect through minimum amendments without increasing administrative ballast or the necessity of high investments.

Použité zkratky:

ZZS- Z.Č. 119/2002 SB. O STŘELNÝCH ZBRANÍCH A STŘELIVU V PLATNÉM ZNĚNÍ.

ZP- ZBROJNÍ PRŮKAZ

PZ- PRŮKAZ ZBRANĚ

OZSBM – ODDĚLENÍ PRO ZBRANĚ STŘELIVO A BEZPEČNOSTNÍ MATERIÁL

OKTE – ODDĚLENÍ KRIMINALISTICKÉ TECHNIKY A EXPERTIZ

PČR- POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

ČÚZZS – ČESKÝ ÚŘAD PRO ZKOUŠENÍ ZBRANÍ A STŘELIVA

Seznam použitých zdrojů:

Seznam odborné literatury :

1. Hendrych Dušan a kolektiv, Správní právo: obecná část. 7. vyd. Praha: C.H. Beck, 2009, Právnícké učebnice (C.H. Beck). ISBN 978-807-4000-492.
2. Jemelka Luboš, Pondělníčková Klára, Bohadlo David, Správní řád: komentář, 3. vyd. Praha: C.H. Beck, 2011, Beckovy malé komentáře. ISBN 978-807-4004-018.
3. Kindl Milan, Základy správního práva, Plzeň: Aleš Čeněk, 2006, Vysokoškolské učebnice (Aleš Čeněk). ISBN 80-738-0011-X.
4. Komenda Jan, Zbraně a střelivo mezi paragrafy: zákon o střelných zbraních a střelivu s komentářem, druhé vydání, Brno: Jan Komenda vlastní náklad, 2003. ISBN 80- 239-0515-5.
5. Skulová Soňa, Průcha Petr, Havlan Petr, Jurníková Jana a Kadečka Stanislav, Správní právo procesní, Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008, ISBN 978-807-3801-106.
6. Sládeček Vladimír, Obecné správní právo, 2. aktualiz. a přeprac. vydání, Praha: ASPI, 2009, ISBN 978-80-7357-382-9 .
7. Škoda Jindřich, Vavera František a Šmerda Radek, Zákon o policii s komentářem, Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, ISBN 80-738-0160-4.
8. Teryngel Jiří a Kreml Antonín, Zákon o zbraních a střelivu s komentářem, 1.vydání, Praha: Orac, 2004, ISBN 80-861-9981-9.

Seznam časopisů:

1. Střelecká revue. Praha: Pražská vydavatelská společnost, 2009, roč. 2009, č. 2 a 6, ISSN 0322-765047-361.

Seznam právních norem:

1. z.č. 200/1990 Sb. o přestupcích, v platném znění.
2. z.č. 555/1992 Sb. o Vězeňské službě a justiční strážci České republiky, v platném znění.
3. z.č. 154/1994 Sb. o Bezpečnostní informační službě, v platném znění.
4. z.č. 219/1999 Sb. o ozbrojených silách České republiky, v platném znění.

5. z.č. 119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu, v platném znění.
6. z.č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v platném znění.
7. z.č. 500/2004 Sb. správní řád, v platném znění.
8. z.č. 310/2006 Sb. o nakládání s bezpečnostním materiálem, v platném znění.
9. z.č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, v platném znění.
10. z.č. 40/2009 Sb. trestní zákoník, v platném znění.
11. z.č. 341/2011 Sb. o o Generální inspekci bezpečnostních sborů, v platném znění.
12. z.č. 17/2012 Sb. Celní správe České republiky, v platném znění.
13. NV č.338/2002 Sb. o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami, v platném znění.

Seznam internetových zdrojů:

1. Policie ČR, [online]. Praha 10.2.2012 ; [cit 10.9.2012] dostupné na <http://www.policie.cz/clanek/databaze-is-etr.aspx> .
2. Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva, [online]; [cit 30.10.2012] dostupné na <http://www.cuzzs.cz/index.php?topic=41> .
3. SPORING ARMS AND AMMUNICION MANUFACTURERS INSTITUTE inc. [online]; [cit 30.10.2012] dostupné na <http://www.saami.org/> .
4. Judikatura správních soudů, [online]; [cit 15.08.2012] dostupné na <http://www.nssoud.cz> .
5. Ministerstvo vnitra ČR [online];[cit 11.11.2012] dostupné na <http://www.mvcr.cz> .
6. Lex sdružení na ochranu práv majitelů zbraní- [online];[cit 20.12.2012]dostupné na <http://www.gunlex.cz> .
7. Diskusní portál Střelectví cz; [online] dostupné na <http://www.strelectvi.cz/forum> .
8. Idnes.cz zpravodajský portál; [online] dostupné na <http://www.idnes.cz/>
9. Safetronics Praha, [online]; cit [25.11.2012] dostupné na <http://www.safes.cz/userstext.php?id=14> .

Další zdroje:

1. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 142/2010 a č.26/2009 o dohledu a dozoru na úseku zbraní, střeliva, výbušnin a bezpečnostního materiálu, v platném znění.
2. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 222/2011, kterým se vydává spisový řád Policie České republiky, v platném znění.
3. Závazný pokyn policejního prezidenta č.180/2012 o plnění úkolů pořádkové policie, v platném znění.

Seznam příloh:

- č. 1 žádost o vydání zbrojního průkazu
- č. 2 oznámení o nabytí vlastnictví nebo převodu vlastnictví zbraně.
- č. 3 kupní smlouva.
- č. 4 nákupní povolení
- č. 5 zbrojní průkaz
- č.6 průkaz zbraně

Příloha č.1

Ž Á D O S T
o vydání zbrojního průkazu -
nového zbrojního průkazu po uplynutí doby platnosti
dosavadního zbrojního průkazu *)

Přílože 2 fotografie
o rozměru 35 x 45 mm.
Na jejich zadní stranu
se uvede příjmení.

Datová schránka :

E-MAIL :

TELEFON :

Osobní údaje žadatele:

Jméno, popřípadě jména,
a příjmení _____

Rodné příjmení _____

Datum a místo narození _____

Místo pobytu**) _____

Žádám o zbrojní průkaz skupiny:

☐	A	-	ke sběratelským účelům
☐	B	-	ke sportovním účelům
☐	C	-	k loveckým účelům
☐	D	-	k výkonu zaměstnání a povolání
☐	E	-	k ochraně života, zdraví nebo majetku
☐	F	-	k provádění pyrotechnického průzkumu

Mám - nemám*) místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, příp. kterém _____

V posledních 10 letech před podáním žádosti jsem se více než 6 měsíců nepřetržitě zdržoval / nezdržoval*) mimo území České republiky, příp. ve kterém státě _____

V _____ dne _____
podpis žadatele

Poznámka:
Do okénka u příslušné skupiny udělte křížek

Žadatel přiloží k žádosti:

a) posudek o zdravotní způsobilosti

b) doklad o odborné způsobilosti pro požadovanou skupinu, to neplatí při podání žádosti o vydání nového zbrojního průkazu po uplynutí doby platnosti dosavadního zbrojního průkazu

c) 2 fotografie

Jde-li o žádost o vydání zbrojního průkazu skupiny C, je žadatel povinen také předložit platný lovecký lístek.

Žadatel, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, předloží též předchozí souhlas tohoto státu s vydáním zbrojního průkazu nebo prohlášení o tom, že tento není nezbytný, s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočníků. Žadatel, který se více než šest měsíců nepřetržitě zdržoval v posledních deseti letech před podáním žádosti mimo území ČR, předloží též doklad obdobný popisu z evidence rejstříku trestů ze státu, ve kterém se zdržoval, s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočníků

*) Nehodící se škrtně

**) podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

příloha č.2

O Z N Á M E N Í
o nabytí vlastnictví nebo převodu vlastnictví zbraně *)

Osoba nabývající vlastnictví zbraně - zakázaného doplňku zbraně^{*)}

Osobní údaje fyzické osoby:^{*)}

Jméno a příjmení _____
Rodné příjmení _____
Datum a místo narození _____ Číslo zbrojního průkazu _____
Místo pobytu _____

Identifikační údaje právnické osoby:^{*)}

Název nebo obchodní firma a právní forma právnické osoby _____
Sídlo právnické osoby _____
IČO _____ Číslo zbrojní licence _____

Osoba převádějící zbraň - zakázaný doplněk zbraně^{*)}

Osobní údaje fyzické osoby:^{*)}

Jméno a příjmení _____
Rodné příjmení _____
Datum a místo narození _____ Číslo zbrojního průkazu _____
Místo pobytu _____

Identifikační údaje právnické osoby:^{*)}

Název nebo obchodní firma a právní forma právnické osoby _____
Sídlo právnické osoby _____
IČO _____ Číslo zbrojní licence _____

Údaje o zbraní - zakázaném doplňku zbraně:^{*)}

Druh _____ Značka výrobce _____
Vzor [model] _____ Ráže _____
Výrobní číslo _____

Údaje o ověření zbraně:

Číslo zbrojního průvodního listu (je-li vydán) _____

Poznámka:
*) Nehodící se škrtněte

Datum a podpis (razítka) oznamovatele

MV č. skl. 609

příloha č.3

Kupní smlouva

Prodávající	Kupující
Jméno a příjmení: <input type="text"/>	Jméno a příjmení: <input type="text"/>
Adresa TP: <input type="text"/> <input type="text"/>	Adresa TP: <input type="text"/>
Rodné číslo: <input type="text"/>	Rodné číslo: <input type="text"/>
Číslo OP: <input type="text"/>	Číslo OP: <input type="text"/>
Číslo ZP: <input type="text"/>	Číslo ZP: <input type="text"/>
Tel. číslo: <input type="text"/>	Tel. číslo: <input type="text"/>

Předmětem prodeje mezi prodávajícím a kupujícím je následující zbraň:

Druh zbraně: pistole samonabíjecí
Výrobce: Kimber
Typ: DESERT WARRIOR
Ráže: .45ACP
Výrobní číslo: K229969

Dohodnutá kupní cena: 26 500,- Kč, slovy dvacetšesttisíkorunčeských

Kupující zbraň kupuje ve stavu zjištěném prohlídkou a zkušební střelbou. Prodávající neručí za vady a poškození vzniklé používáním věci po jejím předání kupujícímu.
Oba smluvní partneri podpisem stvrzují, že výše uvedené údaje jsou pravdivé, na podmínkách této smlouvy se dohodli, berou je na vědomí a plně je respektují.

Místo: *PRAHA* Dne: *23. čer 2010*

Podpis prodávajícího: Podpis kupujícího:

Protokol o předání

Kupující podpisem potvrzuje převzetí zbraně uvedené výše v kupní smlouvě. Prodávající podpisem potvrzuje převzetí dohodnuté kupní ceny:

Místo předání zbraně: *PRAHA* Datum a hodina předání zbraně: *23. čer 2010 11:00 hod.*

Podpis prodávajícího: Podpis kupujícího:

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje
odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál
kontaktní pracoviště Cheb
Valdštejnova 4, 350 15 Cheb

Č. j. KRPK-8687-2/ČJ-2012-1902IZ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 27.1.2012

V..... Cheb dne 27.1.2012

Podpis

Cheb 26. ledna 2012

Počet stran: 2

Výtisk č.: 1

Rozhodnutí

Policie České republiky Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, Karlovarský kraj, jako věcně a místně příslušný útvar policie podle § 74 odst. 2 písm. b) a odst. 5 a § 10 odst. 2 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o zbraních") rozhodla na základě žádosti podle § 12 odst. 7 zákona o zbraních dne 26.01.2012 **t a k t o:**

držitelé zbrojního průkazu č. [] 91 pro skupiny A-B-E

Antonín LÁGNER, nar. [] v **MARIÁNSKÉ LÁZNĚ**, bytem [],
353 01 MARIÁNSKÉ LÁZNĚ

- 1) v souladu s ustanovením § 12 odst. 5, 6 zákona o zbraních **vydává povolení vlastnit, držet a nosit zbraň kategorie B:**

druh zbraně: **PISTOLE SAMONABÍJECÍ**
značka výrobce: **GRAND POWER**
vzor (model):
ráže:
výrobní číslo:

- 2) výše uvedenou zbraň kategorie B lze nosit pouze po provedené registraci a vydání průkazu zbraně, což je v souladu s ustanovením § 41 zákona o zbraních, jinak hrozí postih podle § 76a odst. 9 zákona o zbraních.
3) oprávnění nosit zbraň kategorie B se v souladu s § 12 odst. 8 zákona o zbraních zaznamenává do zbrojního průkazu.

Odůvodnění

Správní orgán vydal povolení k nabytí do vlastnictví, držení a nošení shora uvedené zbraně kategorie B, neboť považuje v žádosti uvedený důvod za řádný.

Důvod žádosti:

- ochrana života, zdraví nebo majetku v souladu s ustanovením § 12 odst. 5 písm. f) zákona o zbraních

2. strana
rozhodnutí

Poučení:

V souladu s § 13 odst. 1 zákona o zbraních platnost povolení vydaného podle § 12 zaniká, jestliže ten, komu bylo povolení uděleno, přestal být držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence. Platnost povolení k nabytí vlastnictví zbraně kategorie B dále zaniká, není-li využito do 12 měsíců ode dne jeho vydání.

V souladu s § 13 odst. 2 zákona o zbraních povolení vydané podle § 12 odejme příslušný útvar policie, pominul-li řádný důvod, pro který bylo vydáno; to neplatí, bylo-li povolení vydáno podle § 12 odst. 5 písm. f).

V souladu s § 13 odst. 3 zákona o zbraních v případě zániku platnosti povolení podle § 12 odst. 1 věty první nebo jeho odejmutí podle odstavce 2, je vlastník zbraně kategorie B povinen odevzdat tuto zbraň příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů ode dne zániku platnosti povolení nebo ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho odejmutí a postupovat podle § 64 zákona o zbraních.

Proti rozhodnutí o vydání povolení k nabytí do vlastnictví, držení a nošení zbraně kategorie B lze v souladu s ustanovením § 81, § 82 a § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění zákona č. 413/2005 Sb., správní řád, podat odvolání do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Policejnímu prezidiu České republiky ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, podáním u správního orgánu, které rozhodnutí vydalo.

V souladu s § 85 odst. 1 správního řádu, má včas podané a přípustné odvolání odkladný účinek.

otisk úředního razítka

Za správnost vyhotovení:

Hana Staňková
RSS

por. Ing. Stanislav Mesjar
komisář

(jméno, příjmení, služební nebo obdobné označení a podpis oprávněné úřední osoby)

Rozdělovník:

Výtisk č. 1 – - doručím do vlastních rukou

Výtisk č. 2 – spis správního orgánu

příloha č.5

ČESKÁ REPUBLIKA
ZBROJNÍ PRŮKAZ

JMENO _____
PŘÍJMĚNÍ _____
DATUM NAROZENÍ _____
MÍSTO POBYTU _____
VYDAL _____
PLATÍ PRO SKUPINU (-Y) _____
PLATNOST DO _____

razítko
a podpis

 Skupiny zbrojních průkazů

A - ke sběratelským účelům
B - ke sportovním účelům
C - k loveckým účelům
D - k výkonu zaměstnání nebo povolání
E - k ochraně života, zdraví nebo majetku
F - k provádění pyrotechnického průzkumu

Zvláštní záznamy:

Oprávněn nosit zbraň kategorie : B

ZBROJNÍ PRŮKAZ

STÁTNÍ TISKÁRNA CENIN, s.p.

příloha č.6

